

6/10

jún - červen
2010

ročník 80

Rozsievac Rozsévac

Časopis Bratskej jednoty baptistov

Časopis Bratrské jednoty baptistů

Na siedmy deň
Boh dokončil svoje dielo,
ktoré konal; na siedmy deň
si odpočinul od všetkého diela,
ktoré vykonal.

Genesis 2, 2

Želáme vám
príjemný
čas dovoleniek

Téma čísla

Naša identita

NAJSTARŠÍ HEBREJSKÝ NÁPIS

Už niekoľko rokov prebieha archeologický výskum veľkolepej izraelskej pevnosti na hranici s Filištínskom. Je to miesto, kde Dávid zdolal Goliáša. Pevnosť sa datuje do neskorého 11. storočia pr. Kr., teda do doby Dávida a Šalamúna, je teda 3000 rokov stará.

Celá citadela ukazuje, že nebola vybudovaná nejakým kmeňovým náčelníkom, tak ako to popisujú mnohí, čím neuznávajú skutočný rozmach kráľovstiev Dávida a Šalamúna v tom čase (ako I. Finkelstein a N. A. Silberman; na nás trh sa dostala toho roku ich ďalšia kniha kritizujúca Bibliu). Pevnosť poukazuje na spoločnosť, ktorá musela byť dobre organizovaná, technologicky vyspelá, keď dokázala vybudovať niečo také. Dnes sa miesto nazýva Chirbet Kejafa, nachádza sa v údolí Elah juhozápadne od Jeruzalema, kde mal Dávid poraziť Filištínca Goliáša. Hoci staroveké meno Kejafa nie je známe, bolo to veľmi pravdepodobne miesto „Šaraajim“, čo znamená „dve brány“. Biblia poznamenáva, že filištínski vojaci boli porazení Izraelitmi na ceste do Šaraajimu.

1Sam 17, 52 – 54: „Vtedy povstali izraelskí a judskí mužovia, kričali a prenasledovali Filištíncov až po Gát, ba až k bránam Ekrónu. Smrtelne ranení Filištinci padali po ceste od Šaarajmu až po Gát a Ekrón. Ked sa Izraelci vracali z prenasledovania Filištínov, vyrabovali ich tábor. Potom vzal Dávid hlavu Filištinka, doniesol ju do Jeruzalema, jeho zbrane však uložil vo svojom stane.“

V tejto starej pevnosti z 11. storočia bol v jednej z budov nájdený najstarší známy hebrejský nápis, ktorý dokazuje, že Dávid a Šalamún neboli iba prostými kmeňovými náčelníkmi. Tento dôkaz podporuje jestvovanie silného a jednotného kráľovstva už v 11. stor. pr. Kr. Vybudovať takúto mestskú pevnosť si vyžadovalo ekonomicke zdroje centralizovanej moci. Považuje sa to za dôkaz zjednotenej ríše, so skutočným štátnym útvaram, a nie iba nevyspelým kmeňovým zväzom, o akom hovoria kritici.

Archeológ Y. Garfinkel poveril paleografa Haggiho Misgava z Hebrejskej univerzity, aby prečítał a rozlúštil tento zahmlený a zle zachovaný, atramentom písaný text na kúsku črepu rozmerov 15 x 16,5 cm. Y. Garfinkel verí, že text je v hebrejčine, a datuje jeho vznik do začiatku 10. stor. pr. Kr. Podľa neho je to najstarší hebrejský nápis, aký bol kedy nájdený! Tento popísaný ostrakon (črep) zavádzá hebrejské písomníctvo izraelského obyvateľstva minimálne do rovnakého času kráľovstiev Dávida a Šalamúna.

Ako oznámi Geršon Galil z Haifskej univerzity: Nápis sa našiel v provinčnom judskom meste. Ak v tom čase pôsobili takí zdatní pisári na periférii, tí v centrálnej oblasti a v samotnom Jeruzaleme museli byť ešte zdatnejší. „Teraz možno tvrdiť, že v 10. storočí pred Kristom, počas vlády kráľa Dávida, v Izraeli s vysokou pravdepodobnosťou pôsobili pisári

schopní zaznamenať literárne texty a zložité historiografie, aké obsahujú Kniha sudcov a Kniha Samuelova.“

Napriek všetkým moderným technickým vymoženosťiam fotografovania, náuке o nápisoch či paleografií sa tento text nedá úplne rekonštruovať. Písmená sú buď slabo vyznačené, alebo celkom chybajú a jedna strana tabuľky je odložená. Na vrchnej časti tabuľky chýba začiatok textu.

Písmená, ktoré sú na ostrakone, nazývajú učenci „proto-kananským“ alebo „proto-sinaiským“ písmom.

Môžu byť ešte len hrubou formou abecedného písma odvodenu od egyptských hieroglyfov, čo znamená, že písmená sú stále obrázkové. Tie najstaršie náписy a aj tento, čo je prekvapením, sú písané z rôznych strán, aj vertikálne. Zdá sa, že nápis z Kejafy bol napísaný zlava doprava, hoci neskôršia hebrejčina sa prispôsobila čítaniu a písaniu sprava doľava. Dokonca nie sú ustálené ešte ani tvary jednotlivých písmen. Tvar – „A“ (alef) sa tu ukazuje na troch rôznych miestach v texte otočený nahor (4. riadok, v červenom kruhu), dvakrát otočený nadol (riadky 1 a 2) a ešte ležiaci na boku (1. riadok).

Slová, ktoré sa podarilo rozlúštiť, sú označené modrým rámkom. V prvom riadku je to slovo „TA'S“ a celé slovné spojenie znie: „neurobiš“. To samo o sebe poukazuje na nejaké morálne záležitosti, na to, že niečo je dobré a niečo zlé. Dôležitejšie však je, že tento koreň slova je nájdený len v hebrejčine, a nie v iných súbežných jazykoch, čo nám

umožňuje identifikovať tento text ako starovékú hebrejčinu.

Najblížším jazykom k hebrejčine v tom čase bola feničtina. Iné slovo v prvom riadku „A'BD“ je celkom bežné v oboch rečiach (zn.: „otrok“), ale vo feničtine sa nikdy nepoužíva ako sloveso, ako práve tu. Teda sloveso „A'BD“ – „slúžiť“ naznačuje hebrejčinu.

Slovo v druhom riadku môže byť čítané ako „ŠFT“ (sudca, či vladár), čo opäť naznačuje morálnu tematiku. Slovo v 3. riadku sa číta ako „BAAL“, meno známeho kanaánskeho božstva. Ale môže to byť aj teoforná časť mena osoby, ktorá sa bežne vyskytovala v osobných menách, napr. aj v mene Jonatánovho syna Meribaala (1Kron 8, 34). Slovo „MELECH“ (kráľ) je jasné v 4. riadku. Riadok 5 je dosť poškodený.

Niekto prekladajú zmysel nápisu týmito slovami:

- 1 neurobiš (to), ale budeš uctievať (Pána).
- 2 Váž si otro(ka) a vdo(vu) / Váž si siro(tu)
- 3 (a) cudzinca. Ob(hajuj) dieťa/ obhajuj chudo(bného a)
- 4 vdovu. Pomôž (chudobnému) cez kráľa.
- 5 Chráň chudob(ného a) otroka/ (podporu)j cudzinca.

Text vyjadruje sociálnu citlivosť voči krehkému postaveniu slabších členov spoločnosti a svedčí aj o prítomnosti cudzincov v izraelskej spoločnosti už v takej dávnej dobe, pričom pre nich žiada podporu. Žiada tiež starostlivosť o vdovy a siroty a aby sa na tom podieľal kráľ, vtedy zodpovedný za korekcie sociálnej nerovnosti. Nápis tým pripomína Knihu Exodus, knihu Izaiáš a niektoré žalmey, zreteľne však nejde o kopírovanie Starého zákona.

H. Misgav sumarizuje: Nápis začína pári slovami prikázaní, ktoré môžu byť právneho či etického obsahu. Koniec nápisu obsahuje slová, ktoré sa vzťahujú na oblasť politiky či vlády. Môžeme však určiť, že text ako celok má zmysel, a nie je iba zoznamom slov bez akéhokoľvek spojenia. Nevieme, či je to súkromný či verejný dokument, i keď sa javí ako časť nejakej korešpondencie.

Pisateľ textu bol profesionál. Nájdený text z tohto obdobia, na mieste kráľovskej pevnosti zo skorších dní zjednotenej monarchie, miesto nálezu pri bráne mesta – to všetko dokazuje prítomnosť gramotného administrátora v nie veľkom meste. Ak toto bolo prítomné v 10. st. pr. Kr. na mieste ako Chirbet Kejafa, niekde v divočine a na okraji diania a periférii kráľovstva, len si predstavte, čo sa práve dialo v Jeruzaleme.

Obsah

Najstarší hebrejský nápis	/2
Dovolená a duchovní identita (M. Petratur)	/3
Prečo som baptista? (B. Uhrin)	/4
Baptisté a identita (J. Gondáš)	/5
Vavřín slávy (P. Mečkovský)	/6
Sol a svetlo (L. Englerová)	/7
Božie evanjelium (P. Varga)	/8
Dobrý pastier (J. Stupka)	/9
A budete vďační (S. Baláž)	/10
Pert a Táňa (P. a T. Syrovátkovi)	/11
Mist Jan Hus, svědek pravdy (V. Pospíšil)	/12
Bratři Cyril a Metoděj (V. Pospíšil)	/13
Vychované deti (M. K.)	/14
Největší dar Ducha svatého (J. Titěra)	/15
Boh pomáha Rómom (S. James)	/16
Postrehy zo seminárov a z diskusí	/17
Nevera (G. Králová)	/18
Niekolko myšlienok zo seminára na tému - nevera (L. Horovcová)	/19
Filmová recenzia - Kniha prežitia (I. Čonka)	/20
Filmová recenzia - Kniha prežitia (I. Čonka)	/20
Sýtiť ovce, alebo zabávať kozlov?	/20
Ordinace kazatele br. Slámy v Chebu	/20
Rozlúčka so sestrou M. Kvačkovou	/20
Krátké správy	/20
Krátké správy - Denton Lotz obdrží cenu...	/20
Jak být dobrým rodičem	/20
Inzercia - Agentura Mesites	/20
Pozvánka do Račkovej doliny	/20
Před soudním stolcem Kristovým	/20
Na návštěve v muzeu Billy Graham center v USA (M. a M. Lapčákovci)	/20
Duch svatý (V. Pospíšil)	/20

Časopis
Bratrské jednoty
baptistů v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

Šéfredaktor Stanislav Králi.

Zástupca šéfredaktora Vlastimil Pospíšil.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová,

M. Horáčková, K. Kvačková, E. Pribulová, E. Titěrová,

J. Titěra, P. Varga

Grafická koncepcia časopisu

a prílohy ZRNIKO: Anton Vrana.

Jazyková a redakčná úprava: J. Chihová,

M. Horáčková, L. Uhrinová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:

Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2,
821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.

E-mail: rozsievac@baptist.sk

Výchadza desaťkrát do roka.

Cena výtlačku 1,35,- Euro, predplatné na rok

13,50,- Euro + poštovné pre domáčich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6,- Euro na rok.

Poštovné pre zahraničie 27,- Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800,

var. symbol 911 840.

SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900,

var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsívac - časopis Brat.jed.baptistov

Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika

číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900

S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC

REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky:

ČR: BB, Výkonný výbor v ČR,

Na Topolce 14, 140 00 Praha 4

SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,

Súľovská 2, 821 05 Bratislava.

Uzávierka obsahu čísla 6/2010: 18. 6. 2009

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava

ISSN 023/6919 - MK SR 699/92

Dovolená a duchovní identita

Milí čtenári, po studeném a deštivém jaru, kdy oblohu zahalil temný sopečný mrak z Islandu a kdy nastala taková „malá doba ledová“ a období vytrvalých dešťů, přichází konečně vytoužené slunečné léto. Neustálý déšť a s ním spojené záplavy tragicky zasáhly do života mnoha lidí na Moravě a východním Slovensku a způsobil by jim velké materiální škody.

Když se řekne léto, hned se nám vybaví dovolená a prázdniny. Děti a studenti se těší na dva měsíce prázdnin. Nastal konec školy a povinností. Přichází čas volna, zážitků a nových dobrodružství. Také dospělí netrpělivě očekávají, kdy konečně přijde čas delšího odpočinku a relaxace. Těšíme se na toto období a plánujeme, jak a kde dovolenou prožijeme. Někteří z nás se vydají opět k moři, budou se opalovat na sluncem prohřátých plážích a koupat se ve slaných vodách. Doufejme, že moře bude azurově čisté a nebude tak znečištěno, jako ropou zasažený Karibik a celý Mexický záliv. Jiní dají přednost turistice a poznávání krás hor a lesů místních nebo v cizině. Další zvolí možná nějakou adrenalinovou formu dovolené v extrémních životních podmínkách. Chtějí si zkoušet, co všechno vydrží, kam až sahají hranice jejich možností, co vydrží jejich tělo a duše. Tento způsob se stává čím dál víc populárnější. Některí zůstanou tradičně v domácím prostředí někde u českého rybníka nebo moravské řeky. Velké jsou naše plány a přání, co se dovolené týká, ale rozhodující jsou naše finanční možnosti, jakou dovolenou si můžeme dovolit v období hospodářské a finanční krize.

Tématem tohoto čísla jsou nejen prázdniny a dovolená, ale i duchovní identita. Identita znamená totožnost, sebepojetí. Podle psychologie má identitu, znamená znát odpověď na otázku, kdo jsem. Znát sám sebe, rozumět svým citům, vědět, kam patřím, kam směruji, čemu doopravdy věřím, v čem je smysl mého života. Znamená to, že jsem si jist sám sebou, jsem zodpovědný za své činy, mám realistické sebevědomí, znám své možnosti a meze. Vím, že jsem jedinečný – originál, znám své nezaměnitelné místo ve společnosti. To všechno přijímám nejen svým rozumem, ale také celou hloubkou své bytosti. Spirituální (duchovní) identita je základem celého života, je jádrem lidské osobnosti. Znát odpovědi na tyto otázky je podstatné pro naplněný život. **Řím 8,12-17**

Otázkou člověka a jeho existence a identity se zabývá také Bible. Bible nám dává Boží pohled na člověka. Každý člověk v ní najde odpověď na otázku: „Kdo jsem já?“. Biblická odpověď zní: Jsem člověk stvořený k Božímu obrazu, jsem jedinečný. Jsem také vzpurný hříšník, který není schopen dobře a naplno žít bez Boha a jeho milosti, jsem darebák, který potřebuje Boží odpuštění a přijetí. Jsem Boží dítě. Bůh mě skrze oběť Pána Ježíše Krista znova přijal do své rodiny. Učinil to, protože chtěl, protože mě miluje a záleží mu na mně. Já jsem mu uvěřil a jeho nabídku přijal. **Efezským 2,10: „Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“**

O své identitě můžeme znova přemyšlet i během dovolené. Možná právě tam budeme mít dost klidu, abychom zkoumali své nitro, přemýšleli nad sebou samými, svým dosavadním životem, svým duchovním stavem.

Milí čtenáři Rozsívače, přeji vám požehnané léto, odpočinek a načerpání nových sil na dovolené a otevřenosť pro Boží jednání s vámi. A nezapomeňte: naše identita je v Ježíši Kristu, v něm nám Bůh daroval všechno duchovní požehnání nebeských darů – Efezským 1,3-14.

Michal Petratur
kazatel sboru Blansko

Prečo som baptista?

Benjamin Uhrin

Na túto otázku existuje veľa rôznych odpovedí. V prvom rade záleží na tom, kto si ju kladie. Chcel by som vám v niekoľkých myšlienkach ponúknut moju vlastnú odpovied.

Kedže žijeme v silne katolíckej a jemne luteránskej krajine, predpokladaná odpoveď je, že baptistom som sa narodil. Kým na jednej strane musím s pocitom kapitulácie uznať, že baptistami nie sú len moi rodičia, ale boli nimi aj rodičia mojich rodícov a takisto ich rodičia, na druhej mám vynikajúcu príležitosť vysvetliť, že **baptistom sa nedá narodiť!** Je však potrebné pokračovať tým, prečo som „ostal“ baptistom.

Aby moja odpoveď bola naozaj mojomu, musím podotknúť, že som sa asi nikdy necítil zvlášť hrdý na to, že som baptista. Som vďačný za Boží dar i rodinné dedičstvo viery. Ale ak som na niečo hrdý, tak je to Božia milosť, ktorá nebola v mojom živote mŕvna.

Napriek tomu, že môj otec i obaja starí otcovia dlhé roky slúžili Slovom a výborne ho poznali, myslím, že detailné teologické špecifika baptistov v porovnaní napr. s Cirkvou bratskou či letničnými ich príliš nezaujímali. Boli to skôr ľudia praxe, ktorí si možno aj pod vplyvom chýrov o škodlivej liberálnej teológii začiatku 20. storočia vysteňovali skôr anti-intelektuálne sklonky. Ak aj nie v iných disciplínach, aspoň v teológii. (Možno ste aj vy v zboze počuli vety ako napr.: „Božiemu Slovu treba veriť, nie oňom spekulovať!“) Tak sa stalo, že aj napriek podpore a výchove k všeobecnému vzdelaniu, k poznaniu Biblie, či dokonca k štúdiu teógie si nepamätam, že by sme doma či v cirkvi hovorili o biblicko-teologických dôvodoch proti krstu detí, o neomylnosti Biblie, o presnejšom význame všeobecného kňazstva, o kongregačnom zriadení či o spôsoboch odluky cirkvi od štátu. Inými slovami, baptizmus sa u nás viac prakticky žil, ako teoreticky analyzoval.

Špecifikum tejto témy je aj v tom, že evanjelikálna literatúra rozoberá júca teologické rozdiely medzi jednotlivými tradíciami a smermi vzniká takmer výlučne v prostredí značne odlišnom od toho nášho.

Pre (česko-) slovenského baptistu nie je úplne prirodzené ani jednoduché čítať a identifikovať sa s baptistami – členmi niekoľko miliónových zväzov Ameriky. Kým teologické dô-

razy, ktorými sa ich jednotlivé skupiny vymedzujú proti iným baptistom, resp. evanjelikálom, im môžu pomôcť uchopíť vlastnú identitu, v našom prostredí by to mohlo znamenať deliť už aj tak zanedbateľné množstvá na ďalšie, ešte zanedbateľnejšie skupinky. V USA nie je nič nezvyčajné, že vo väčšom meste nájdete niekoľko desiatok baptistických zborov, ktoré sa vzájomne v mnohom líšia. Ale deliť našich klesajúcich 2000 členov na niekoľko ostro vyhranených skupín by mälokto považoval za veľký prínos.

Ak je však aspoň čosi pravdy na tvrdení, že „čo sa v jednej generácii zvestuje, v ďalšej sa predpokladá, v ďalšej sa zabudne a v ďalšej sa proti tomu bojuje“, je veľmi potrebné aj v našej generácii citlivu poukazovať na oblasti, v ktorých nadvážujeme na našich predchodcov a pre ktoré ostávame baptistami aj v 21. storočí. Práve to nám môže pomôcť prežívať slobodu nielen vo vzťahu k iným tradičiam, ale i vo vzťahu k širšej baptistickej rodine – vo vlastnom zbere, v Európe i vo svete.

Kedže sociálno-politicke zmeny a s nimi súvisiace možnosti štúdia evanjelikálnej teógie nastali prakticky až v našej generácii, myslím, že veľká zodpovednosť takéhoto teoretického vysvetľovania „prečo som (ostal) baptista“ leží na pleciach mojej generácie.

V druhej časti tohto článku sa preto pokúsim naznačiť a kriticky vyjadriť k niekoľkým oblastiam, ktoré sa v rôznych obdobiach a z rôznych pohľadov považujú za typicky baptistické. Aj v tejto časti si zachovám skôr osobný pohľad a nepokúšam sa o objektívne či systematické rozpracovanie. To nájde záujemca v prílohe našej ústavy, na našich web stránkach či v inej literatúre.

1 - Osobný vzťah s Ježišom. Som baptistom aj preto, lebo baptisti sa aj dnes snažia na prvom mieste hovoriť o dôležitosti osobného vzťahu s Ježišom Kristom. Nemôže to však

znamenať, že naše celé kresťanstvo a teológiu obmedzujeme na približné odrecitovanie Jn 3, 16 a schopnosť povedať svedectvo o znovuzrodení. Ježiš musí zostať centrom nášho života – osobného i zborového. Ako to C. S. Lewis krásne vyjadril: Ježiš nemôže byť len Slnkom, na ktoré hľadíme, ale Slnkom, v ktorého svetle vidíme všetko ostatné!

2 - Autorita Biblie. Baptisti boli vždy „písmáci“, znalci Biblie. Ale nie je možné nahradíť hľbku šírkou bez ujmy. Myslieť a konať biblicky sa nie vždy prejavuje citovaním verškov. Nutne potrebujeme Bibliu nielen čítať a učiť sa ju naspämať, ale aj hlboko jej rozumieť v jej žánrovej pestrosti, historickej podmienenosťi či v napäti paradoxov. Radosť z množstva slúžiacich bratov, bez dôrazu na kvalitu našej biblickej práce, môže ľahko skončiť tak, že naše „fantastické výklady“ nebude mať kto počúvať. Ak má Biblia ostat našou najvyššou autoritou, zasluhuje si viac našej sústredenej pozornosti. Jadro zvesti nemôže vyznievať spôsobom: Mňa tento text oslovil takto... Po dôslednom štúdiu a pochopení textu i kontextu (čo nie je možné bez modlitby, vedenia Duchom Svätym a diskusie s inými vykladačmi) musíme v pokore a bázni s autoritou povedať: Božie slovo tu jasne hovorí... Inak sa Biblia stáva len námetom k našim príbehom či morálnym príhovorom.

3 - Krst veriacich. Túžbou každého kazateľa, podobne ako veriacich rodičov či starých rodičov, je pripravovať krst čo najčastejšie. Aj tu by však bolo lepšie, ak by sme najprv pripravovali krstencov. Krsty bez dôsledného učeníkovania (pred i po krste), prehľbujúcich sa vzťahov s bratmi a sestrami a bez praktického zapojenia mladých kresťanov do života zboru súce spomalia úpadok štatisticky, ale zrýchlia úpadok prakticky. Netradičný pohľad na Oncenovo heslo: „Každý baptista – misiónár“ by mohol byť aj taký, že kto nie je misiónárom, nebude ani baptistom! (Či môže byť kresťanom, je veľmi dobrá otázka.) Nakoniec, zdá sa, že ani znižovanie latky obhajované „pastorálnou citlivosťou“ či tolerantnejšími alebo ekumenickejšími po-

stojmi želaný efekt rastu cirkvi dlhodobo neprináša. (Obdobné otázky a tendencie vidíme aj v oblasti výberu partnera a sobášov.)

4 - Význam všeobecného kňazstva. Že je všeobecne známe. Radšej sa však nepýtajme, čo to konkrétné znamená. V lepšom prípade by sme mohli zistiť, že to znamená, že kazateľ nenosí liturgické rúcho, v horšom napr. aj to, že všetci môžu kázať (až na sestry, ony

asi do všeobecnej skupiny nepatria).

Len malou útechou je, že táto naša nevedomosť je celosvetová. Po vyše desiatich rokoch teologického výskumu k tejto téme musím s rozpakmi konštatovať, že z tých pár dôslednejších biblicko-teologických prác na túto tému je takmer 80 % z pera katolíckych autorov! Naše (ne)pochopenie tohto princípu sa prejavuje aj v stave a účinnosti našej misie.

5 - Sloboda svedomia a vyznania.

O baptistickom porozumení slobody hovoríme naozaj málo (ak vôbec). Za mojich niekoľko rokov v BJB som počul skôr názory, ktoré slobodu popierajú. Vyrovnáť sa napr. s otázkou, ako dopriať moslimom slobodu veriť v Alaha či homosexuálom slobodu žiť v hriechu, nepatrí medzi naše silné stránky. V mojej krátkej praxi som sa skôr stretol s názorom, že slobodu majú všetci dopriať nám, ale komu ju doprajeme my, si ešte dobre rozmyslíme. Ak k tomu pridáme sentimentálnu spomienku na staré dobré časy (totality), komunikujeme naše postoje k slobode hlasnejšie, ako by bolo osožné. Domyslieť však vzťah slobody a zodpovednosti či skutočný význam a hranice tolerancie

v praxi nebude ľahké. A baptistickým riešením nebude ani zveriť to teologickej komisii BJB.

6 - Odluka cirkvi od štátu.

Kým slabka, ktorej sa chytáme, je akási právna či legislatívna odluka, obávam sa, že naša (prakticky absolútne) závislosť od štátnych financií nám v mnohých ohľadoch bráni v ozdravovaní a napredovaní. Nemyslím si, že je možné túto tému ľahko a dobre vyriešiť v pári riadkoch. Ani si nemyslím, že prijať štátnu pomoc je samo o sebe hriechom. Ale niekoľkoročné pozorovanie našich jednaní (staršovstiev i KDZ) a súčasný stav BJB ma viedie k istote, že priestoru na nové premýšľanie o súvislostiach a dôsledkoch máme ešte dosť.

Na záver týchto stručných poznámok je treba povedať: Napriek tomu všetkému som baptista.

A prekvapivo som na to hrdý viac ako kedykolvek predtým. Byť baptistom nie je ľahké. Znamená to totiž aj neodňatelné právo a povinnosť znova a znova prehodnocovať prax vlastného života i života Cirkvi vo svetle neomylnej autority Písma.

Ak k tomu niekomu poslúžili aj uvedené myšlienky, účel sphnili.

Baptisté a identita

Jáchym Gondáš

„Nežiji už já, žije ve mně Kristus.“
Galatským 2, 20

Úvahy o kresťanské, či priamo baptistické identitě jsou na pořadu dne. Co chvíli můžeme na toto téma narazit v rozhovorech, článcích, na Internetu. Často se tak děje v těsné blízkosti slov jako vize, směrování nebo krize církve.

Jaká je naše identita?

Anebo ještě spíš: Jaká kdysi byla a jaká by v budoucnosti měla a mohla být? V takto položených otázkách prosvítá naše situace. Probléskuje vědomí, že vlastně tak úplně nevíme. Ve výhledu na minulost i na budoucnost, zdá se, vládne snížená viditelnost. Kořeny, ze kterých vyrůstalo baptistické hnutí v Čechách a na Slovensku, leží hluboko pod ponorem naší paměti. Ani církev nebyla uchráněna kolektivní ztrátou paměti, kterou trpí celá postkomunistická společnost. Není to jistě tak, že bychom zapomněli úplně všechno. Podařilo se nám uchovat mnohé z tradic a zvyklostí našich předchůdců. Věci cenné a drahé. Často se nám ale vytrácí to skutečně podstatné: Vědomí o biblických a myšlenkových základech

baptismu i důvěra v jejich trvalou nosnost.

Ani výhled do budoucnosti není o nic jasnější

Kresťanství prochází v posledních desetiletích zvláště v euro-americkém prostředí bouřlivými proměnami. Zdá se, že tradiční denominace ztrácejí opodstatnění. Jak by měla vypadat církev současnosti? Taková, která má schopnost oslovit dnešního člověka a vstoupit jako rovnocenný partner do celospolečenského rozhovoru? Ne, že by dnes chyběly hlasy, které nabízejí určitý směr.

Takových hlasů je ve skutečnosti dostatek. Ať už je to charismatické a letniční hnutí - stále velmi dynamické a působící napříč celým cirkevním spektrem, nebo sílící evangelikální kresťanství. V Čechách a na Slovensku se zdá, že právě evangelikalismus je vítanou a dokonce jedinou myslitelnou odpovědí na zneklidňující otázku po baptistické identitě. Trochu se ale v tomto pohybu k evangelikalismu vytrácí vědomí, že horizont baptistické zbožnosti a teologie v minulosti býval mnohem širší a pestřejší. Vešlo se do něj mnohem větší množství důrazů, typů zbožnosti, praktických životních projevů. Není náš současný příklon a přímo ztotožnění se s evangelikálním hnu-

tím vlastně ochuzením – zatažením na mělčinu?

Na tyto úvahy neexistuje snadná a rychlá odpověď

Nezbývá nám, než se trvale snažit o hlubší promýšlení a rozhovor, který by nám mohl naznačit směr. Pokud se ale chceme otázkou naší identity zabývat hlouběji a poctivěji, nevystačíme pouze s prozkoumáním současné situace. Musíme se nutně také a především obrátit ke zdroji naší víry – k Ježíši Kristu tak, jak ho dosvědčuje Písmo. Co o baptistické identitě zjistíme, když se začteme do Bible?

Doslovně nic. Bible nemluví ani o baptistickém hnutí, ani nepoužívá moderního slova identita. To ale nutně neznamená, že by Písmo v této věci zcela mlčelo. Identita je v doslovném překladu totožnost, shoda, stejnosc. A my skrz Písmo rozpoznáváme, že naše kresťanská totožnost je dvojí. **Jsme (a přece nejsme) stejní jako tento svět. Jsme (a přece nejsme) stejní jako nás Pán Ježíš Kristus.** Na první poslech to zní možná paradoxně a nesmyslně, ale nesmyslné to není. Život kresťana je přechodovým statem. Je to život rozkročený mezi tento svět, ve kterém stále žijeme a za který stále neseme odpovědnost, a mezi zaslíbené a přicházející Boží království, ke kterému jsme již připoutáni svým „novým občanstvím“.

Jsme na cestě. Už ne jen „tady“, ale ještě ani ne docela „tam“.

Apoštol Pavel

Apoštol Pavel vyjádřil tuto novost naší identity zvoláním: „Nežiji už já, žije ve mně Kristus.“ Naší novou identitou, totožností, je On sám. Ježíš Kristus – Pán ve světě, ale ne ze světa. A to ne pouze tehdy, když se nám daří mu připodobňovat v mluvení a jednání. Ne pouze ve výšinách a vrcholcích našeho života, ale také tehdy, a právě tehdy, když padáme a procházíme propastí. Tehdy, když nás ostny našich neduhů a nedostatků zmáhají a stahují ke dnu. Jen si vzpomeňme na jiná Pavlova slova: „Vždyť právě když jsem slab, jsem silný.“ A jinde opět: „Pohledte, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé,

vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano, vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic - aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.“ Dejme si dobrý pozor na pokušení falešného křesťanského triumfalismu! Vždy, když se křesťané chtěli chlubit svou dokonalostí a nehríšností, vždy, když upadli do rádoby svatého moralizování, jejich stará světská identita je dohnala a usvědčila ze lži. Jsme na cestě.

Církev nemá žádnou vlastní a svébytnou identitu

Slavný švýcarský teolog Karl Barth v jedné své přednášce řekl: „Církev nemá žádný vlastní názor, žije z toho, co je jí řečeno. Církev nežije ve vlastní, sebelépe méněné svévoli, nýbrž v poslušnosti. Církev nemá žádné vlastní plány a programy, nýbrž stále znova čeká na to, co jí bude přikázáno. Církev nemá téma, nýbrž má Pána a posly, kteří vyřizují

jeho vůli...“ Dovolme si parafrázi tohoto jasnozřívného a osvobožujícího textu. **Církev nemá žádnou vlastní a svébytnou identitu.** Alespoň tedy ne takovou, která by neměnným způsobem stanovovala mantiely a směr naší víry. Takovou, která by si s odkazem na úctyhodnou tradici předků troufla odložit Písma, nebo ho alespoň sešněroval do předem připravených a bezpečných výkladů s nálepou určitých teologických pravidl. **Pravou a jedinou možnou baptistickou identitou je Pán Ježíš Kristus.** Toho se držme a nevyměňujme ho za žádné teologické směry (liberální, charismatické, ale ani ty domněle pravověrné evangelikální), duchovní strategie a podobné neužitečné harampádí. A třeba se nám dostane i té milosti, že s překvapením zjistíme, že věrnost Písmu a Kristu nás přivádí zpět k našim baptistickým kořenům – k myšlenkám našich věrných předchůdců.

Vavřín slávy

Petr Mečkovský

My, lidé, potřebujeme prožívat okamžíky SLÁVY !

Velmi málo se dívám na televizi. Přessto poslední utkání hokejového mistrovství mi připomnělo několik zásadních pravd. Apoštol Pavel, znalec antického myšlení a znalec sportovních zápasů, často přirovnává život křesťana a život církve ke sportovnímu zápasu. V tuto noční chvíli, kdy příš tento článek, jezdí po ulicích troubící auta, lidé se radují, smějí, vítězství našeho národa, triumfální vítězství našich hokejistů v Německu přijímají za své. Lidem to pozvedne sebevědomí. V době záplav, různé tmy, lží, slibů, korupce a každenní sedí života je to konečně nějaká (byť pomíjivá) radost. My, lidé, potřebujeme prožívat okamžíky SLÁVY! To patří k našemu srdci!

Jinou věcí už ale je, že si tím mnozí kompenzujeme naše ztráty, bolesti, problémy, krizi ekonomiky, krizi lidských hodnot a pomíjivost politických slibů stran, ucházejících se o naše hlasy v parlamentních volbách...

Proč Pavel přirovnává náš křesťanský život k zápasu?

Zvítězili jsme! Vydrželi jsme obrovský tlak posledních minut, převzali jsme zlatý pohár! Máme z čeho mít radost! Jsme první, jedničky v hokeji, prošli jsme několika bitvami, někdy s velkým štěstím, někdy s obrovským nasazením a náporem vlastních sil!

Proč ten náš milý Pavel tolík srovnává náš křesťanský život k běhu, zápasu, sportovnímu klání, kdy je potřeba

vběhnout do cíle? „*Snažně běžím, abych uchvátil nepomíjející korunu slávy, vavřín vítěze. Běh výborný jsem bojoval a doběhl jsem do cíle*“ (z kralického překladu), to může bez nějaké pýchy říci Pavel na konci svého života.

Jak jsme na tom my?

Jednotliví křesťané, náboženské obce, rady starších, faráři, biskupové? Nasadili jsme VŠECHNO PRO VÍTĚZSTVÍ KRISTOVO VE SVÉM ŽIVOTĚ?

Co nám říkají slova jako víra, zápas, souhra, tým, dobrá obrana, výborný útok, skvělý brankář, vize vítězství? Hokejista Jágr říká v rozhovoru s reportérem: „Víru musíme mít vždycky, do posledních minut!“

Jde nám o výhru v Božím Království! Jde nám o život!

Ale vždyť nám jde o víc než o pomíjitelnou korunu, vavřín, pohár vítězství! Jde nám o výhru v Božím Království! Jde nám o život! Kvalitní život zde, přitažlivou církev pro bližní a o život věčný! Jde nám o porážku všeho zlého i toho Zlého. Ježíš Kristus už za nás na kříž vítězství vybojoval.

Nyní je to na nás! Víme, jaké je naše postavení ve sboru? Zda patříme do role obránců, modlitebníků, nebo k útočníkům, kteří útočí na sekulární ateistické myšlení v našich rodinách, svým životem i slovy? Vnímáme Duchu svatého, Ducha Kristova, jako nejlepšího kapitána mužstva, jako nejlepšího brankáře? Máme své kazatele, faráře, biskupy jako přirozené vedoucí, máme své laiky jako nadšené a spolupracující členy týmu, kterému se říká CÍRKEV?

Víme, co je to spolupráce, nahrávka, pozornost k druhým, umění zápasit za sebe i za druhého, umění nasadit všechny síly, kdy čas nemilosrdně

odečítá a my musíme bránit či útočit? Jsme týmem?

Profesor Matějíček říkával: „**Nemám rád slovo kolektiv, kolektivem je i pytel Brambor, ale TÝM, tým si nahrává, tým spolupracuje a vede k úspěchu, k vítězství.**

Potřebujeme ony „skvělé hráče“, připravené NASADIT ŽIVOT pro VÍTĚZSTVÍ. Čím? Modlitebním životem, aplikací Slova Božího, nesením „břemen jedni druhým“. Potřebujeme se semknout kolem našeho Mistra. Poslouchat jeho vedení, On je naší hlavou a my jsme, resp. máme být TĚLEM KRISTOVÝM. Tělo je tělo, a když jeden úd něco bolí, bolí to celé tělo i hlavu... a také o své fyzické tělo se jako jednotlivci staráme; ale jak se staráme o naši církev? Pokud jsme institucí, nějak tím vším projdeme, ale pokud jsme organismem, musíme být v souhře. Musíme vědět, JAK NÁM POMÁHÁ DUCH SVATÝ, průvodce každého z nás i celé církve jako týmu!

Synové světa, říká Pán Ježíš, jsou moudřejší než synové světla, synové Království...

I nad tímto bychom se měli zamyslet. Plné nasazení po nás žádá náš kapitán, náš kouč. Ano, On ví, že vyhrajeme, ale my bychom si chtěli hrát sólo. Být raději v „zámořských týmech“, kde je lépe zaplaceno ... Ale Pastýř pastýřů nás nasadil do naší CČSH. Chceme a toužíme zvítězit?

Pavel říká: „Nevíte, že ti, kteří běží v závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? BĚŽTE TAK, ABYSTE JI ZISKALI!“ a potom velmi důležitá slova: „KAŽDÝ, KDO ZÁVODÍ, je ve VŠEM ZDRŽENLIVÝ; oni proto, aby dostali pomíjivý věnec, MY VŠAK NEPOMÍJIVÝ!“

Chceme býť v Kristově týmu a zvíťežiť?

Sestry a bratři, víme, že máme být zdrženliví? Že se máme soustředit především na Ježíše Krista, Boží Království, na CÍRKEV? Víme, že nám jde o život? Nejen fyzický, ale i ten duchovní? Chceme být v Kristově týmu a zvíťežit? Modleme se, ať Bůh pokoje, který vyvedl z mrtvých velkého Pastýře ovcí pro krev věčné smlouvy, našeho Pána

Ježíše, ať nás zdokonalí ve všem dobrém, k vykonání jeho vůle.

(ON CHCE, ABYCHOM VÍTĚZILI A ZVÍTĚZILI!) činíce v nás to, co je před ním příjemné.

Vezměme si příklad z nadšení našich hokejistů, jejich úsilí a touhy zvíťežit. Mějme totéž nadšení pro našeho Pána Ježíše Krista! Mějme totéž nadšení pro Boží Království a pro CÍRKEV. Budme týmem, který chce vyhrát!

Sol' a svetlo

Ludmila Englerová

príhovor k modlitebnej chvíli na konferencii OS BJB

„Vy ste soľou zeme; keby soľ stratiла svoju slaň, čím sa osolí? Na nič viac sa nehodí, len aby bola von vyhodená a pošliapaná od ľudí. Vy ste svetlom sveta. Mesto ležiace na vrchu, nemôže sa ukryť. Ani nezapalujú sviece na to, aby ju postavili pod nádobu, ale na svietnik, a svieti všetkým, ktorí sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľudmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach“

(Mt 5,13-16)

Ak blahoslavenstvá vystihujú podstatu Ježišových učeníkov, soľ a svetlo zobrazujú ich dobrý vplyv vo svete. Aký však môžu mať vplyv ľudia, opísaní v blahoslavenstvách, v tomto tvrdom, hrubom svete, plnom sebectva a chamtvosti? (Blahoslavení chudobní duchom, hladní a smädní po spravodlivosti, milosrdní, čistí srdcom, pôsobiaci pokoj, prenasledovaní...) Nie sú takito ľudia príliš slabí, aby niečo dokázali, zvlášť keď sú v každej spoločnosti v menštine?

„Soľ a svetlo majú jedno spoločné: dávajú a vydávajú sa, a tak sú protikladom každej a akejkoľvek náboženskosti sústredenej do seba“ (Thielicke).

Soľ a svetlo sú dve rôzne služby. Ich účinky sa v skutočnosti dopĺňajú. Soľ – negatívny účinok, zabraňuje rozkladu.

Svetlo – pozitívny účinok – osvetľuje temnotu. Pán Ježiš nás týmto vyzýva, aby sme mali dvojaký vplyv na spoločnosť, v ktorej žijeme. Na jednej strane je našou úlohou zastaviť šírenie zla, na druhej strane byť svetlom – podporovať rozširovanie pravdy, krásy a dobroty.

Spojenie týchto dvoch obrazov nám ukazuje správny vzťah medzi zvestovaním evanjelia a sociálnou činnostou – nezistnou pomocou ľuďom.

Našou prvou úlohou je byť soľou. Každý deň sme svedkami toho, že spoločnosť odmieta pravé Božie

hodnoty a zamieňa ich za hnanie sa za úspechom, hmotným bohatstvom, keď lož vyhlasuje za pravdu. Spoločnosť sa kazí a táto skaza naberá závratnú rýchlosť. Nás Pán nás postavil do tejto spoločnosti, aby sme bránili procesu skazy. Boh chce, aby sme prenikli do sveta. John Stott hovorí: „Kresťanská soľ nemá čo robiť v pohodlných malých cirkevných soľných skladoch. Našou úlohou je vniknúť do sekularizovanej spoločnosti, tak ako sa soľ vtiera do mäsa, aby sa zastavil rozklad. Keď spoločnosť smeruje k zlému, my kresťania obyčajne pokrčíme plecami v zbožnom údese a karháme nekrestanský svet. Nemali by sme skôr karhať seba? Je predsa nezmysel karhať nenasolené mäso, že sa kazí. Nič iné nemôže robiť. Správna otázka znie: Kde je soľ?“

Vidíme mnoho zlých vecí okolo seba a miesto toho, aby sme aj v našom malom svete vystúpili proti klamstvu, podvodom a nemorálnosti, ticho sa pridáme k mlčiacej väčšine. Zdá sa nám, že sme príliš malí a slabí, aby sme niečo urobili. V oboch našich krajinách sa je povolebné obdobie. Písma hovorí, aby sme sa modlili za tých, čo v moci postavení. Teda mohli sme vyjadriť svoj názor vo volbách a nedáť svoj hlas ľuďom, ktorí uprednostňujú zlo a nemorálnosť.

Znovu Thielicke: „Pri pohľade na niektorých kresťanov by si človek mysel, že chcú byť medom sveta. Sladia a cukrajú horkosť života svojou príliš ľahkou koncepciou milujúceho Boha. Ježiš však nepovedal – Vy ste med sveta. Povedal: Vy ste soľou zeme. Soľ štípe a čistá zvest o súde a o Božej milosti bola vždy zraňujúcou vecou.“

Na tejto konferencii hovoríme o rodine. Pán Boh ustanovil rodinu ako spoločenskú inštitúciu, ktorá zabraňuje zlému a podporuje dobro. Zdravé rodiny sú potom zárukou zdravo fungujúceho cirkevného zboru a tiež zdravo fungujúceho štátu. Vidíme, ako Satan útočí na rodinu, pretože ak sa mu podarí zničiť rodinu,

podarí sa mu zničiť celé spoločenstvá. Žiaľ, začína sa mu darí – rodiny sa rozpadávajú už aj kresťanom.

Modlitebné predmety:

1. Modlime sa za naše rodiny

– mladé, ale aj tie staršie, za matky a otcov – aby dokázali prijať svoje úlohy, za to, aby naše deti mohli vyrastať v pokojnom a láskavom prostredí, kde sa ctia pravé hodnoty a kde stredom domácnosti je Pán Ježiš (a nie TV, internet, atď).

2. Modlime sa za naše krajiny, za nové vlády, ktoré majú vzísť aj z volieb, ktoré sú pred nami, modlime sa za v moci postavených, aby túto moc nezneužívali, ale plnili úlohy, ktoré im zveril Boh, keď im dovolil nastúpiť do týchto funkcií.

3. Modlime sa, aby sme boli tiež svetlom, aby sme prinášali nový život, riešenie pre zrušené životy – evanjelium Pána Ježiša Krista. Áno, toto svetlo máme v hlinených nádobách, ale ak do týchto nádob bude neustále pritekať olej Ducha Svätého, dokážeme svietiť aj v tej najhlbšej tme.

4. Modlime sa za olej Svätého Ducha v našich životoch. Za to, aby bol Pán Ježiš naozaj prvý v našich životoch. Prosme Ho, aby prezrel naše životy a vyznajme Mu, čo ešte kladieme v našej hierarchii života pred Noho. Prosme Ho, aby nám ukázal, čo stojí medzi Ním a nami.

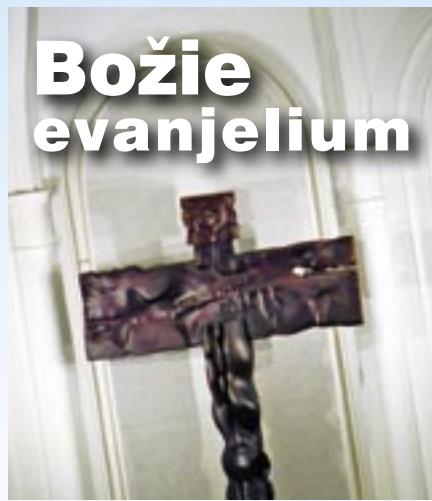
Byť soľou a svetlom v tomto porušenom svete je úloha, ktorú nikto z nás nezvládne zo svojej sily. Napojme sa na živý Vinič, čerpajme silu zo živého vínneho kmeňa, **aby ľudia okolo nás, vidiac naše dobré skutky, oslavovali nášho Otca, ktorý je v nebesiach.**

Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno.

(J 1, 12)

Príchod Spasiteľa na zem rozdelil ľudstvo na tých, ktorí ho prijali, a tých, ktorí ho odmietli. Odsek z tejto kapitoly Písma hovorí o Božom Synovi, ktorý prišiel medzi svojich vlastných, a tí ho neprijali. Možno by sme radi videli ešte treťiu, „neutrálnu“ skupinu. Takú však v Písme nenajdeme. Pána Ježiša Krista sa nedá priať „len z polovice“ ani odmietnuť „len tak trochu“.

Ked za ním prišiel v noci farizej Nikodém, Pán mu povedal zásadnú vec: Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie (J 3, 3). Priatie Krista teda nie je otázkou súhlasu myse či pocitu sympatií. Je to otázka života! Nás prirodzený pozemský život sme začali žiť, keď sme sa narodili. A takisto potrebujeme nové narodenie, aby sme mohli žiť duchovný život. Pán tu ani neho-

voril o nebi, ale o kráľovstve. Z Biblie vieme, že Božie kráľovstvo je medzi nami, a predsa ho nemôže každý vidieť. Je to Božia vláda v našich životoch, ktorá je prítomná vtedy, ak je na tróne posadený Kráľ. Ako znovuzrodené Božie deti sme dostali úžasné výsady. Predovšetkým sme však dostali nový, Boží, večný život.

Dobrý pastier

J. Stupka

„Zlodej nejde na iné, iba nato, aby ukradol, zabil a zahubil. Ja som prišiel nato, aby mali život a aby mali hojnosť.“

J 10, 10

Pán Ježiš sa predstavuje v Jánovom evanjelii v 10. kapitole ako dobrý pastier. Všimli sme si, že hned na začiatku hovorí aj o zlodejovi a zbojníkovi? Zlodej je tu spomenutý preto, lebo reálne zasahuje do našich životných príbehov. Kradmo vstupuje do vzťahu s dobrým pastierom. Nepraje si ho a sleduje jedinú vec – ako rozbit' alebo znefunkčniť naš vzťah s Pánom Ježišom. Nezvyčajné je, že pri tom nenarobi väla hluku. Biblia nás varuje, že prichádza nepozorované, maskovaný ako anjel svetla. V našej myсли sa môže dobre ukryť a takto aktivovať svoje dielo. Ked potom príde do života problém, je hotový posvetiť nám do danej problematiky. Robí to však vo svojom vlastnom záujme. My máme dojem, že všetko dobre vidíme, poznáme a situáciu primerane ovládame. Máme sice poznanie, ale podvodník našu známost použije na borenie a hanobenie Božieho výkupného diela. Čítame o ňom: „Zlodej nejde na iné, iba nato, aby ukradol, zabil a zahubil.“ Okráda nás o nádej, siaha na žívú vieri a chce v nás zahubiť aj Božiu lásku, ktorá bola skrzes Ducha Svätého vyliaťa do našich sŕdc. Láske, ktorej sa nemôžeme za žiadnych okolností vzdať, lebo je priamym a dodnes neodvolaným rozkazom Pána: „Prikazujem vám, aby ste sa milovali navzájom“ (J 15, 17). Po zlodejovom kradmom útoku sa nevieme na Pánov rozkaz akosi rozpamätať. Preladujeme život na inú vlnovú dĺžku. Vzájomne sa znechucujeme a obviňujeme. Nenechávame medzi sebou priestor pre výkupné dielo Spasiteľa. Zlodej ukrytý v srdci kontroluje naše myšlienky. Ludská mysel – kto ju pozná, kto prenikne na jej hlbiny? „Zo srdca vychádzajú zlé myšlienky“ (Mt 15, 19).

Preto nám Písмо sústavne a mnohorakým spôsobom zdôrazňuje, aby sme obnovovali svoju mysel: „A nepriopodobňujte sa tomuto svetu, ale premenťte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôle Božia, čo je dobré, milé a dokonalé“ (R 12, 2). Máme opásť bedrú svojej mysle, myslieť na to, čo je hore. V živote kresťanov nie je podstatný vonkajší lesk, predstieranie ani to, ako vyzeráme pred ľudmi. Dôležité je denná obnova a precišťovanie vnútorných pohnútok srdca. Práve tam sme totiž ľahko zraniteľní. Raz je to skleslosť, malomyseľnosť a ustarenosť. Inokedy nás premáhajú zlé myšlienky, ktoré ne-

Na svete existuje okrem ľudského života aj život zvierat a rastlín. Avšak v duchovnej sfére existuje Boží ne-stvorený večný život, ktorý prijíma-me vierou v radostnú zvest. Spase-nie nie je polepšenie sa. Nie je to ani dosahovanie potrebného štandardu vonkajšieho správania. Je to orga-nická premena v našom duchu.

Znovuzrodením sme boli prene-sení z kráľovstva temnoty do králov-stva Syna (Kol 1, 13). Možno, že vie-me o kráľovstve málo, ale nás duch o ňom rozhodne vie mnoho. Prešli sme z temnoty do svetla, z neláske do lásky.

Zdravý cirkevný život je žitím a vyjadrovaním tohto kráľovstva. Byť Božími deťmi je právo a moc.

To vyplýva zo života, ktorý sme do-stali a ktorý je skrzes nás zjavovaný. Nie je to nič z nás, a predsa sme týmto životom premieňaní a jedine týmto životom dokážeme priniesť Božie kráľovstvo tam, kde sme boli postavení.

Spracoval P. Varga

majú nič spoločné s Božou spravodlivosťou, čistotou a lúbez-nošou. Myslíme sebecky. Poznáme sice hlas dobrého pastiera, všeličo vieme naspamäť z jeho slova, ale hlas vlastného srdca je nám bližší. Ideme za ním, lipneme na svojom.

Obnova mysle sa stáva pravým duchovným zážitkom pri modlitbe. Pán nám modlitbou sprostredkuje doslova univer-zálnu službu. Povedal: „Proste a bude vám dané; hľadajte a nájdete; klopote a otvorí sa vám“ (Lk 11, 9). Na inom mieste sme napomenutí k neprestajným modlitbám. Vidíme, že vstup do Božej prítomnosti nie je ani na chvíľu zatvorený. Modlitba funguje neprestajne, v každom čase i nečase,. Z praxe však vieme, že modlitba býva často to posledné, po čom siahame. Modlit' sa je totiž veľmi neprirodzené. Normálnejší a vždy do-stupný sa nám javí rozhovor so sebou, naše vlastné premýš-ľanie, kombinovanie a spletenie vlastných myšlienok. Aby sme mohli pretrhnúť siet svojich myšlienok, potrebujeme vchádzat do Božej prítomnosti. Nebude to okamžitá ani jednorazová zá-ležitosť. Vyslobodenie zo siete svojej mysle si vyžaduje verné a trpežlivé otváranie srdca pred Bohom, ale i pred bratmi a ses-trami zo zboru. Nebudme príliš zaujaťi vlastným premýšľaním, keď sme vyzývaní a povzbudzovaní, aby sme nažívali v zbere, v jednotke Ducha aj tým, že si budeme hovoriť pravdu v láske. Monológy sú často prekážkou v procese osvojovania pravdy.

Naša viera sa pri zlodejových útokoch a podvodoch nemôže zlomit. Uverili sme Slovu, máme sviecu, ktorá svieti v tme. Zornička ukazuje deň. Tou zorničkou je aj slovo dobrého pastiera: „Ja som prišiel nato, aby mali život a aby mali hojnosť.“

Obnovou myslenia v Duche Svätom vstupujeme do Božej hoj-nosti a upevňujeme v srdci pozitívny vzťah k Božím hodnotám. Život v Božej vôle je dobrý, milý a dokonalý. Prečo by sme sa mali vzdať nádeje, že takýto život má Pán pripravený pre nás doma, v našom zbere?

A budte vďační

Ján Baláž

Aj keď od môjho nástupu na vysokú školu v Bratislave uplynulo už viac ako 40 rokov, neprestávam byť vďačný bratom a sestrám – ich rodinám – mnohí sú už u Pána – za ich lásku voči nám študentom.

Nikdy nezabudnem na rodinu brata kazateľa D. Šallinga a jeho manželky Valiky, ktorí ma prichýlili vo svojom byte, keď som ešte nemal internát, na rodinu brata Jančulu a jeho manželky Vasilky, ktorí ma prenocovali, keď som išiel na vojenské sústredenie, na rodinu brata Ondreja Volentiča a jeho manželky Dobrunky, u ktorých som tiež prechodne býval, na manželov Ilanovských, na manželov Eržiku a Lajka Betkovcov, u ktorých som býval, keď som ešte nemal internát, na rodinu Szikorovu a Kvačkovu, kde som sa „prezlekal“ do vojenskej rovnostat počas základnej vojenskej služby v Petržalke, na rodinu Ludvika a Malči Kocholovej, ktorí ma ubytovali

počas prijímacích pohovorov, ale aj na všetkých bratov a sestry, ktorí nás nedelu čo nedelu pozývali do svojich rodín na obed. Keby som mal všetkých vymenovať, iste by som zaplnil veľa riadkov a bojím sa, že by som na niekoho zabudol. Som šťastný, že náš Všemohúci Pán nezabudol na nikoho z nich a že všetci majú svoju odplatu v nebesiach, lebo čo urobili Jeho najmenším, Jemu to urobili. Vo všetkých rodinách som pociťoval Božiu lásku a náhradu vlastnej rodiny. Vedeli sa tešiť aj z našich úspechov, vedeli poradiť, pochopiť, pomôcť. Aj touto cestou chcem vyjadriť úprimnú vdakú všetkým ešte žijúcim bratom a sestrám, prípadne blízkym príbuzným už zosnulých bratov a sestier. Nikdy nezabudnem na lásku bratov a sestier aj z iných zborov (rodina Krupovcov, Jurčovcov, Matejovcov z CB) alebo z iných miest (rodina brata Chlpoša z Lučenca). Súčasne chcem vyzvať všetkých nás: Nezabúdajme na pohostinosť... (Heb 13, 2)

Ešte raz – srdečná vdaka všetkým za všetko.

Než jsem poznal Táňu a žil jsem sám, často jsem premyšľel o sebevraždě.

Potkali jsme se v rockovém klubu na jedné akci. Jako lidé jsme si natolik vyhovovali a měli jsme také společného, že jsme do našeho vztahu vkráčili velmi rychle. Hned jsme začali bydlet spolu v mém bytě, a protože jsme oba měli za sebou pář zkámy v lásce, velmi jsme si ten vztah užívali. Zdálo se, že tím, že jsme se potkali, skončilo veškeré naše strádání, ale osobní problémy se začaly vynořovat i potom. Ať už se jednalo o citové, psychické problémy anebo také o otázku soužití dvou mladých lidí s drobnými charakterovými kazy, které se časem začaly projevovat. Já osobně jsem prožíval, jak tomu bylo už dříve, někdy i několikaměsíční deprese, hrozné pocity méněcennosti a zbytečnosti. Než jsem poznal Táňu a žil jsem sám, často jsem přemýšlel o sebevraždě, v období nejsilnějšího tlaku jsem asi půl roku nebyl schopen mluvit ani s nejbližšími lidmi a byl jsem totálně nesoustředěný. Podobné věci zažila i Táňa. I tohle jsme měli společné. Následkem toho všechno jsme začali hledat.

Kupovali jsme si různé knížky a časopisy a zkoušeli jsme transcendentální zážitky.

Zpočátku to byl jen takový zájem o věci mezi nebem a zemí, později lidové léčitelství, o které jsme se zajímalí více a toužili jsme to dělat. Kupovali jsme si různé knížky a časopisy a zkoušeli jsme transcendentální zážitky (občas nás to stálo dost peněz) a některé z nich byly opravdu hodně drahé. Např. holotropní dýchání nebo parapsychologické fenomény. V podstatě se jednalo o okultismus a vyložené otevírání se démonickým silám. Taky jsme viděli páry lidí, které to nehezky poznamenalo. Z toho nás díky Bohu vytrhla přelomová událost

Petr a Táňa

v našem životě a tou bylo pozvání našeho souseda Bogdana Mrázka na kurz Alfa.

Řekli jsme si: Křesťanství, to bude pěkná nuda.

Nejdříve jsme si mysleli, že se jedná o Silvovu metodu v hladině Alfa, tak jsme si řekli: Super! Silvovka zadarmo! Po přečtení letáčku nás nadšení opustilo a řekli jsme si: Křesťanství, to bude pěkná nuda. Ale stejně jsme neodmítli, protože Bogdan nám připadal milý a mysleli jsme si, že si do toho našeho duchovního chytračení přibalíme něco z Bible, ať jsme zajímavější. Naše diskuse na Alfě byly hodně bojovné. Byli jsme hodně vzdorovití a plni předsudků vůči věcem, které se vyučovaly. Bylo to dáno hlavně naším zmateným pohledem na Boha a duchovní svět. Věřili jsme v reinkarnaci (převtělování), v to, že Ježíš se také převléluje a tedy žije v Indii, snažili jsme se nejist maso apod. Tak to bylo hlavně na začátku.

...A najednou nás začaly zaplavovat slzy a cítili jsme se hrozně špatní.

Postupem času, jak šly lekce, začali jsme se ztišovat a více naslouchat. Moc se nám líbilo, že na nás nikdo netlačil a nevnucoval nám svůj názor. Hlavně, že nás vždycky trpělivě vyslechli a pak jen řekli, co si o tom myslí oni a co o tom píše Bible. Způsobem vystupování byli křesťané úplně jiní, než bychom čekali. Celou Alfu jsme ani nevěděli, že s námi chodí na Alfu pastor. Nejdůležitějším okamžikem celé Alfy byl víkend, strávený v horách na horské chatě. Tam jsme se hodně uvolnili a skamarádili s ostatními věřícími. Velmi zřetelná byla láska a výrovnost křesťanů, která s námi docela silně kontrastovala. Vyučova-

lo se o Duchu Svatém, o tom, jak je možné se setkat s Ježíšem. Hodně nás oslovovala svědectví křesťanů, jak oni sami uvěřili a odevzdali Bohu svůj život. Pořád jsme na to mysleli a říkali si, **jak téžké je asi uvěřit.** Pak ale při jedné z lekcí hrála chvála a věřící se za nás modlili a výzvali Duucha Svatého. Nás najednou začaly zaplavovat slzy a cítili jsme se hrozně špatní. Prosili jsme Boha, jestli může, ať se nám dá poznat a žadonili jsme o odpusťení, protože ten špatný pocit se nedal vydržet. Okamžitě jsme cítili ohromnou úlevu, veliký kámen, který spadl ze srdce a takovou objímající Boží lásku. Sami jsme pak poprosili kamarády křesťany, aby se s námi šli v soukromí modlit, a tam jsme se Bohu úplně vydali a řekli mu, že mu chceme sloužit.

Po této zkušenosti se náš život začal rychle a výrazně měnit.

Cítili jsme, že je špatné, abychom spolu žili jen tak nezávazně, a za dva měsíce jsme se vzali. Oddali nás v kostele a měli jsme nádhernou svatbu, kam jsme pozvali i kamarády z Alfy. Byl jsem hodně poctěn, když jsem se hned po vstupu do církve dostal do chvály. Jedna z mých prvních prosb k Bohu byla, abych se naučil dobře hrát na kytaru, abych mohl chválit Boha. Modlil se za mě Andrej z Brna a bylo to pro mne takové živé svědectví, když se mi od té doby hrálo výrazně lépe. Oba nás s Táňou Alfa tak nadchla, že jsme požvali další kamarády, Renatu a Káju. Potom jsme se začali na Alfě i sami podílet. Oba cítilme, jak nám Bůh zehná a stále nás mění. Jsme moc vděční Bohu, že nás povolal do své církve právě takovým způsobem.

Sami se v tomto způsobu předávání evangelia cítilme moc dobrě a přirozeně.

Petr a Tatáňa Syrovátkovi,
Havířov

Mistr Jan Hus, svědek pravdy

Zapálená pochodeň Ještě stále hoří!

Těch hořících pochodní bylo v našich dějinách hodně. I u nás žili ve 14. století věrní svědkové víry, kteří nesli pochodně evangelia, např. Konrád Waldhauser, Tomáš ze Štítného, Matěj z Janova, Jan Milíč z Kroměříže a další. Z jejich pochodní přeskocila jiskra na Husovu pochodeň, kterou neuhasil ani papež, ani domlouvání a vyhrožování jeho bývalých přátel, ani kostnické vězení, ani slovutný kostnický koncil, ani vody Rýna. Hus vztyčil vysoko pochodeň víry a evangelia. Neuhasily ji ani plameny kostnické hranice. **Husovo srdce hořelo pro Krista stejně jako jeho ústa plamennými kázáními přednášenými Pražanům v Betlémské kapli.** Jeho burcující řeč zapalovala i jeho posluchače, když neděli co neděli věrně zvěstoval evangelium. Tento kazatel evangelia neměl nouzi o posluchače. Slovo Boží se mu

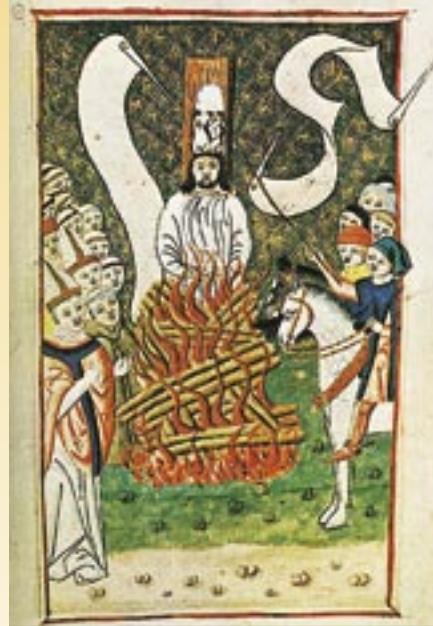
stalo pravdou, kterou nevyměnil za nic, ani za zachování svého života. **Pravda se mu stala životním krédem, tu vyznával ústy i životem a dosvědčil ji i na kostnické hranici, mezi plameny ohně, které šlehaly vysoko nad okolní stromy.**

Jaký ohlas má Hus u nás dnes?

Nestačí se jen přihlásit k Husovu odkazu, zajet do Kostnice a poklonit se jeho památky, anebo pojmenovat organizaci jeho jménem, ač i to je určité přiznání se k Husovi. Neopřejme staré heslo: „My jsme národ Husův.“ To už také patří minulosti. **Všichni známe heslo Pravda vítězí. Hus však má na mysli Pravdu, která je zjevena v Kristu:** „Já jsem Pravda...“ (Jan 14,7). Některí z dnešních hlasatelů pravdy nemají na mysli Pravdu, kterou vyznával Hus. Jde jím totiž o pravdy lidské: já mám pravdu a podobně. Hus měl Pravdu, protože Pravda měla jeho. Hus se nevzdal Pravdy, protože Pravda se nevzdala Husa.

Hus neukazuje na sebe, ale na Ježíše.

Co nám zůstalo po Husovi? Domnívám se, že odkaz jeho života, postoj k Pravdě, jeho srdce hořící pro Krista, i to, že stojí za to vždycky a všude há-

jit Boží Pravdu, ať jsme na svobodě, nebo ve vězení. Stojí za to se jí držet, jako se jí pevně držel Hus. Hus nám i dnes ukazuje, že ne zdraví, ne životní úspěch, ani život sám není to nejcennější, co máme, ale Kristus, ten ukřížovaný, zmrtvýchvstalý a Bohem oslavěný. Vzpomínáme a díváme se na Husa, jak dovršil svůj život. Hus nám nechce dát za vzor sám sebe, ale ukazuje na Toho, který byl, který je a který přijde. **Hus i jiní svědkové víry jednou vyblednou; ale kdo září, září a bude věčně zářit, to je Ten, pro Něhož Hus na kostnické hranici položil svůj život.**

život. Z nejmenšího hořčičného zrna vyroste veliký strom, takže si nebeští ptáci na jeho větvích dělají hnizda.

Co je z Boha, je nezničitelné.

Podobně je tomu s kvasem. Jak je to v té pohádce hrnečku vař? To, co z něho vykynulo, nebylo možné zastavit. Apoštolů bylo jenom dvanáct, přesto netrvalo dlouho a římská říše byla získána pro křesťanství! Svědkové prvních i dalších generací nesli odvážně evangelium do celé římské říše. Toto malé semínko, tento kvásek nezadržela ani divá zvěř v arénách, ani plameny ohně. Co je z Boha, je nezničitelné.

Stránu připravil
Vlastimil Pospíšil

Bratři Cyril a Metoděj

5. července vzpomínáme na soluňské bratry Konstantina a Metoděje.

Konstantin v Římě přijal nové jméno Cyril. Onemocněl, zůstal v Římě a zanedlouho zemřel. Od té doby je Konstantin znám pod novým jménem Cyril. Vzpomínáme na ty, kteří nám přinesli tu nejvzácnější perlu – Bibli, kterou přeložili do staroslověnštiny, a tak odkryli Světlo, které bylo zahaleno neprůhledným závojem řečtiny, hebrejskiny a latiny. Vzpomínáme na počátky slovanských věrozvěstů, jejichž životy jsou pro naše dějiny požehnáním. K nám přišli na počátku druhé poloviny devátého století.

Oba bratři se podíleli na překladu **Bible**. Skrze tyto soluňské bratry i naše národy dostaly do vínku klenoty nad jiné klenoty, jaké jsme kdy jako národ dostali. A tak v našich zemích byla přeložená Bible, aby ji mohli číst nejenom kněží, ale i laici neznalí latiny. Ale kdo ji mohl tehdy číst, ač byla přeložena? Ještě dlohu neexistoval knihtisk, a tak se texty musely opisovat. Opisování bylo příliš nákladné, takže Bible, přeložená Cyrilem a Me-

todějem, zůstala dědictvím klášterů. Tehdy nebylo mnoho jazyků, do kterých již byla Bible přeložená.

Překladem Bible k nám pronikalo Světlo věčnosti.

Toto světlo věčnosti se k nám prodíralo jako sluneční paprsky mezi mraky, aby osvětlovalo i ohřívalo naši zem. Záře tohoto Světla sice nepronikala rychle, ale evangelium se už nedalo nikým natrvalo zastřít a zastavit. Evangelium je jako kvas. Nezáleží v jaké podobě, v jakém množství je jeho počátek. Kvas i zrno v Ježíšových podobenstvích mají v sobě

Vychované deti

Ked som bola dieťaťom, najprvnejšie ma vychovávala moja stará mama. Často som jej oponovala, a niekedy som pri tom zvýšila i hlas. Zdáleka sa to však nevyrovnao spôsobu, akým komunikujú so svojimi rodičmi a starými rodičmi dnešné deti. Moja stará mama ma však chcela naučiť pokore a poslušnosť. Preto sa stávalo, že po mojej nevhodnej poznámke nasledovala jemná facka na líce, a potom (to bolo omnoho ľažšie) som sa musela dôkladne ospravedlňovať. Priznám sa, že niekedy trvalo niekoľko hodín, kým som bola ochotná úprimne poprosiť o odpustenie. Dnes však viem, že to bolo správne. Vďaka starej mame som sa naučila povedať „prepáč“ a „odpust“. V dnešnej dobe sa metódy výchovy, pri ktorých sa používajú fyzické tresty, považujú za nevhodné. Skôr sa odporúča metóda priateľského rozhovoru a partnerská dohoda. Žiaľ, nie vždy tieto demokratické spôsoby fungujú. Vidíme a počujeme, ako to vyzerá napríklad v dnešnom školstve. Deti strácajú rešpekt pred autoritami. Slová ako pokora, poslušnosť sú trápne a nemoderné. Spoločnosť preferuje mladých, zdravých a krásnych. Všetko iné je znevažované a podceňované.

Čo nám radí Božie slovo? „Nezdráhaj sa trestať chlapca...“, „Poslúchaj svojho otca... a nepohrdaj svojou matkou...“ (Pr. 23, 13; 22). Základnou potrebou detí je pocit istoty, a ten im dáva aj poznanie, čo si môžu dovoliť a čo už nie, preto musia poznať hranice. Ak im jasne a jednoznačne neukážeme, čo je správne, budú zmätené a ľažko v živote nájdú svoje miesto.

M.K.

Největší dar Ducha svatého

Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let minulého století jsem měl příležitost zúčastnit se velikého setkání německé baptistické mládeže. Konalo se v areálu hradu Feurstein v Bavorsku. Vzpomínám na velikou účast mladých křesťanů, bylo nás tam kolem 3000. V programu byla také celá řada seminářů. Zamířil jsem na ten, který se zabýval otázkami souvisejícími s prací Ducha svatého v církvi. Po velmi fundovaném biblickém úvodu se na nás obrátil přednášející s otázkou: „Jaký je největší dar Ducha svatého?“ Postupně se ozývali odpovědi. Někteří odpovídali na základě znalosti oddílu z 1. Korintským 12, jiní zamířili do 12. kapitoly epištoly Římanů: slovo moudrosti, slovo poznání, dar víry, dar uzdravování, působení mocných činů, dar proroctví... dar povzbuzování, dar dávání... Byly vyjmenovány snad všechny „dary“ z uvedených oddílů Nového Zákona. Ale přednášející stále nebyl spokojený. Pořád čekal na tu správnou odpověď. Nakonec odpověděl sám: „Tim největším darem Ducha svatého je být svědkem Ježíše Krista.“ Přesně tak jak to máme ve Skutcích 1,8. Od té chvíle zůstala tato odpověď hluboko v mém srdci.

J. Titěra

Boh pomáha Rómom

Tancujú s ľahkosťou, veľmi radi spievajú, majú výrazne emocionálne piesne. Žijú a kočujú vo všetkých častiach sveta. Majú veľké rodiny a málokedy niečo považujú za vlastné.

V každej spoločnosti žijú iba na jej okraji. Voláme ich Rómovia. Boh ich pozná a miluje.

„Rómovia sú nenávidenou a opovrhovanou skupinou ľudí v Európe,“ povedal Boyd Hatchell, riaditeľ organizácie Roma Ministries pre Európu. „Musia čeliť prenasledovaniu, diskriminácii a predsudkom vo všetkých oblastiach spoločnosti. Je smutné, že v kostoloch sa s ňou stretávajú tiež. Sú na spodnej priečke každého rebríčka v každej spoločnosti.“ Žiť život nádeje je pre rómskych kresťanov ľažké, najmä keď s nimi ich vieru nezdieľajú ich rodinní príslušníci či vlastná komunita. To je dôvod, prečo sa Mirek Richter, pastor rómskeho zboru v Brne, rozhodol zorganizovať medzinárodnú rómsku konferenciu pod názvom: Ježiš je naša nádej. V apríli na túto konferenciu pricestovalo do Brna takmer sto rómskych kresťanov z Poľska, Slovenska a Česka. Spoločne sa zúčastnili na misijných aktivitách a oslavovali Boha. Nadšene hovorili o svojich skúsenostiach o tom, ako Boh zmenil ich vlastný život a život ich komunit. Tancovali a spievali, ich hlasné

chvály naplnili celú modlitebnu a tešili sa z Božích zaslužení a daru viery. „Rómovia potrebujú takúto podporu,“ uviedol Pavel Coufal, kazateľ brnenského zboru, kde sa konferencia konala. „V dnešnej dobe to nemajú ľahké ani po ekonomickej, ani po duchovnej stránke.“

Myslím, že podobné problémy majú všade, a keď sa spolu stretnú, môžu sa na vzájom povzbudzovať. Členovia brnenského zboru sa snažia prelomiť stereotypy, ktoré prevládajú vo vztahu k Rómom. Pripravujú podujatia, ktoré sú príležitosťou k svedectvu mnohým rómskym rodinám. Viacerí členovia zboru, podobne ako Jiří Randall, radi pracujú s Rómami, pretože sú to citliví a pohostinní ľudia. Randall sa osobne venoval niekoľkým Rómom, ktorí boli predtým vo väzení. Teraz tito ľudia vedú vo svojich rodinách pevný kresťanský život a ostatným Rómom ukazujú nádej, lásku a pozývajú

ich k osobnému vzťahu s Kristom. Tento radikálny obrat je obrovským svedectvom aj pre mnohých Nerómov. Randall povedal: „Môžu presvedčivo viedieť, že Boh je skutočný – Boh pomáha.“

Boh pomáha Rómom.

Aj ty sa môžeš zapojiť do služby Rómom vo svojom okolí pomocou modlitieb, prípravou biblických študijných stretnutí a podporou projektov, ktoré pomáhajú Rómom. Ďalšie podnetky, námety na modlitby a správy zo služby Rómom môžeš získať na internetovej stránke romaministries.com.

Steve James IMB
prel. S. Kráľ

Postrehy zo seminárov a z diskusií

Tohtoročná konferencia OS BJB v ČR a SR, ktorá sa konala v Bratislave na prelome apríla a mája, bola bohatá na témy. Okrem referátov s hlavnou téμou Hľadajte najprv Božie kráľovstvo bolo na sobotné odpoludnie pripravených aj sedem seminárov s nasledovnými téμami: ako prežiť s tínedžermi a nezblázníť sa; nevera; žijem s alkoholikom; antikonceptia, potrat; príprava na manželstvo; zostarli sme spolu a vdomovstvo. Každá sestra mala možnosť volby, pretože témy zahŕňali všetky vekové kategórie zúčastnených. Na seminároch sa aj diskutovalo, a tak chceme aj vám, milí čitatelia, sprostredkovať názory, skúsenosti a postrehy, ktoré tam odzneli. Dnes ponúkneme črievky zo seminára Nevera.

Nevera Gitka Kráľová

To, že sa seminára o manželskej nevere zúčastnilo až tridsaťdeväť sestier, bolo pre mňa veľmi prekvapujúce. Nielen táto účasť, ale aj následné zapojenie sa sestier do diskusie ukázalo a potvrdilo, že téma je nanajvýš aktuálna aj v kresťanských manželstvach. Dokonca tri sestry prišli za mnou a povedali, že na konferenciu prišli preto, lebo sa v programe dočítali, že sa bude hovoriť práve na túto tému.

V hlavnom referáte na seminári odznelo, aká veľmi dôležitá je vzájomná komunikácia partnerov. Najprv ako prevencia a potom, aj keď k samotnej nevere dôjde. Rozhodne sa treba vyvarovať unáhlených rozhodnutí. Obaja manželia musia vziať na seba plnú zodpovednosť za udalosť. Nestačí, ak zodpovednosť prijme len jeden z nich. Potrebné je hľadať spoľočné riešenia a nebáť sa vyhľadať aj pomoc odborníka.

Veľmi dôležité je uvedomiť si, čo chceme a čo nechceme. A to všetko

robí v zrkadle Božích princípov, ktoré majú pre vzťah v manželstve ozdravujúci a ochranný účinok. Preto najdôležitejšie je hľadať Božiu vôľu, modliť sa a postiť.

Biblia jasne hovorí, že máme íst tú druhú mišu. Dokázať urobiť viac, ako od nás partner očakáva, je vzácný Boží dar. Cesta kresťana je o odpúšťaní, vzájomnej úcte a pomoci. Keď jeden padá, ten druhý je vždy k dispozícii, pripravený podať pomocnú ruku. Odpúšťať a nepripomínať to, čo sa stalo, prináša požehnanie nielen pre samotných partnerov a ich rodinu, ale aj pre celý cirkevný zbor a spoločnosť.

Niekolko myšlienok zo seminára na tému NEVERA

Ľ. Hovorková

- Nevera v dnešnej hektickej dobe preniká čoraz viac do nášho kresťanského spoločenstva. Tento hrozivý jav ako rakovina zasahuje dokonca aj rodiny kazatelia.

- Symptóm nevery nie je len problémom samého partnerského vzťahu, rozlepťáva a ohrozenie aj život a prácu v zbere. Je to veľká trauma celého účinkovania a chodu spoločenstva veriacich.

- Sebaobviňovanie alebo alibiické prenášanie viny na druhého spôsobuje zmätok v duši postihnutého. Myslenie a správanie točí ich život v bludnom kruhu, z ktorého akoby nebolo východisko. V myšlienkových zvratoch uvažovanie končí v bezcielenosti, až smrti. Komplex menejennosti obzvlášť u dotknutej ženy sa stupňuje v pocite, že všetci okolo hľadajú vinu len na nej.

- V tejto situácii nepomôže prepieranie (ohováranie) nezácastnených ani necitlivé odhalovanie deliktov nevery. Môže to smerovať len k väčszej opatrnosti neverného a k zatíkaniu nečistých skutkov. Problém je oveľa hlbší (hriech), než aby sa dal riešiť upozornením alebo dohováraním.

- V zbere je málo dôveryhodných jedincov (ak vôbec nejakí sú), ktorí by si chceli páliť prsty, zasahovať do narušených vzťahov a spoločne hľadať riešenie. Zasiahnutí partneri ostávajú so svojou bolestou sami.

- Prečo nevera v kazateľských rodinách? K pastorovi zboru prichádzajú zasiahnuté ženy so svojím trápením. Kazateľ preberá na seba ich starosti, pomáha, rieši, vyjadruje účasť, obrazne povedané, hladká rozorvanú dušu, a ak máva doma častejšie „ti-

chú domácnosť“, môže sa poklžnuť vo vlastných citoch.

- Pri riešení manželskej krízy nestačí poznáť len povrchovú stránku problému. Je potrebné vypočuť obidve strany. Vniknúť do problému si vyžaduje odbornú spôsobilosť a cílitvý objektívny prístup k obom zainteresovaným stranám.

Je potrebný úprimný záujem, vtrvalosť a modlitebny zápas o ľudskú bytosť. Každý prípad je vždy iný a nedá sa vyriešiť stereotypne a mechanicky.

Záver: Zdá sa, že spoločnosť ako by rezignovala nad vysokou mierou rozvodovosti. Súdy sú zavalené žiadostami o rozvod. Sluby, ktoré si snúbenci dali pri uzatváraní manželstva, sú často len zdrapmi papiera. V spoločnosti sa množia rozbité rodiny, v ktorých sú najväčšmi poškodené opustené matky s maloletými deťmi. Citové zázemie pri výchove často absentuje, narušená je väzba medziľudských vzťahov. Len málo rozbitých manželstiev našlo cestu späť. Nie je tu len otázka vôle a egoizmu, ale predovšetkým praktizujúcего Kristovho učenia o odpúšťaní a uprednostňovaní potrieb a pohľadov toho druhého. Vo vzťahoch absentuje láska, prednosť dostáva sex. Vďaka Bohu za manželstvá, ktoré úprimne hľadajú kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, dokázali si odpustiť a po tvrdej skúške života znova vykročiť, pevne sa chytiť za ruky a navzájom sa ctí a milovať.

Kde inde, ako v najužšom spolužití muža a ženy, sa má realizovať hľadanie kráľovstva Božieho a jeho spravodlivosti? Ak manželia nedokážu spolunažívať v pokoji a láske, ak si nedokážu vychádzať v ústrety, vážiť a ctiť si jeden druhého, v akom vysnívanom nebi chcú hľadať kráľovstvo pokoja, radosti a lásky? Kríza manželstiev je, popradve povedané, kríza kresťanského pochopenia, o čom Kristovo evanjelium je. Manželstvo preveruje naše náboženské myšlenie, cítenie i našu opravdivú túžbu stať sa ozajstným občanom nebeského kráľovstva.

Filmová recenzia

Kniha prežitia

(Book of Eli)

Akčný / Dráma USA, 2010, 118 min.
ČSFD: 61% IMDB: 7.0/10

I. Čonka

Svet, do ktorého nás prenesie film, sa nachádza po katastrofe, ktorá zmenila tvár toho, čo sa kedysi nazývalo Amerika. Z krajiny sa stala pustatina, v ktorej sa zvyšky ľudstva snažia prežiť, ako vedia. Eli je muž, ktorý sa stal bojovníkom, pútnikom a hlavne ochrancom skutočnej nádeje ľudstva, nakolko vlastní posledný exemplár Biblie.

Ak budete po tomto úvode čakať film, ktorý konvertuje nekresťanov, budete esklamaní. Film nie je primárne kresťanský, hoci niektoré recenzie tvrdia presný opak. Prvoplánovo ide o nadpriemerný akčný film, ktorý má v pozadí motív poslania od Boha, sily Biblie a skutočného rozhodnutia.

Konflikt nie je založený na otázke: „Má Biblia moc?“, ale skôr na kontraste medzi jej priatím alebo zneužitím. Boj nie je iba symbolický, práve naopak, čomu zodpovedá hodnotenie R (prístupný od 17 rokov iba pod dohľadom dospelej osoby). Násilie však nie je samoučelné, ako by sa niekto mohol domnievať.

To, čo mi vo filme vadilo asi najviac, bol nešťastný marketing veľkých značiek priamo vo filme, tzv. „product placement“. Biblia sa tak pre mnohých stane spojená s KFC, Motorolou a ďalšími značkami, ktoré sa vo filme vyskytujú častejšie, ako je bežné v inej produkcií. Ďalším negatívom je (takmer) nepriestrelný hlavný hrdina, čo sa v jednej scéne stáva až takmer nepochopiteľným. Po vizuálnej stránke je film ladený tak, aby vzbudzoval pocit beznádeje. Využitie farieb je minimálne a zvuková stránka to ešte viac podčiarkuje. Vo filme je ukrytých niekoľko zaujímavých odkazov na iné filmy, ktoré ľahko odhalíte. Moje celkové hodnotenie je pozitívne -- ide totiž o hollywoodsku produkciu, ktorá rieši citlivú otázku Biblie hlbšie a oveľa lepšie, ako je to bežné. Ak však pri varovaní vtelevíznych novinách o nevhodných scénach odchádzate od obrazovky, určite to nie je film pre vás.

Sýtiť ovce alebo zabávať kozlov?

CH. H. Spurgeon (1834 – 1892)

VÁpavom tábore sa objavilo zlo, také výrazné vo svojej nehanebnosti, že ani tí najkrátkozrakejší si ho v posledných niekoľkých rokoch nemohli nevšimnúť. Funguje ako kvas, ktorý napokon nakvasí celé cesto. Diabol by asi ľahko urobil šikovnejšiu vec, ako to, že nahovoril cirkvi, že súčasťou jej poslania je poskytnúť ľuďom zábavu s cieľom získať ich.

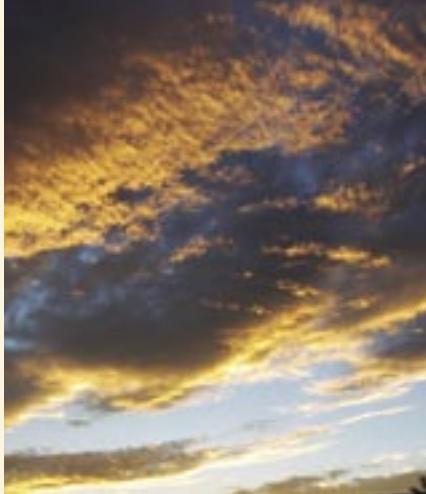
Od otvoreného, priameho vyjadrenia názoru v časoch puritánov, cirkev najprv postupne zmierňovala svoje svedectvo, potom privieraťa oči nad ľahkovážnym prístupom ku každennému životu. Neskôr ho vo svojom strede tolerovala. **Teraz si tento postoj osvojila s ospravedlnením, že chce osloviť čo najviac ľudí.**

Mojou prvou námietkou je, že v Písme sa nikde nehovorí, že úlohou cirkvi je poskytovať ľuďom zábavu. Ak by to bolo prácou kresťanov, prečo o nej Kristus nehovoril? „Chodte do celého sveta a zvestujte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk 16, 15). Toto je úplne jasné. Ak by Pán Ježiš bol dodal k tomuto povereniu: „...a zaistite zábavu pre tých, pre ktorých evanjelium nie je príťažlivé“, bolo by to jasné tiež. Nič také sa však v Božom slove nenachádza. Zdá sa, že toto Pánu Ježišovi nenapadlo.

A ďalší text: „A on ustanobil jedných za apoštолов, iných zasa za prorokov a iných za zvestovateľov evanjelia, iných ustanobil za pastierov a učiteľov, aby pripravovali svätých na dielo služby, na budovanie Kristovho tela“ (Ef 4, 11 – 12). Kde sú tam zabávači? Svätý Duch o nich mlčí. Boli proroci prenasledovaní, pretože zabávali ľudí, alebo preto, že to odmietli robiť? Koncert nemá zoznam mučeníkov.

Poskytovanie zábavy je navyše v priamom protiklade so životom a učením Pána Ježiša Krista a jeho apoštолов. Aký bol postoj cirkvi ku svetu? „Vy ste soľou“ (Mt 5, 13), nie sladkým cukríkom. Ste niečím, čo svet vypluje, nie s chuťou prehltne. Krátky a jasný bol Ježišov výrok: „Nech mŕtví pochovajú svojich mŕtvych“ (Mt 8, 22). Pán Ježiš bol šokujučo vážny.

Keby bol Pán Ježiš Kristus do svojej misie zaviedol viac vtipných a príjemných prvkov, bol by býval oveľa populárnejší a ľudia by sa

boli k nemu opäť vracali kvôli spôsobu Jeho vyučovania. Nepočujem Ho však povedať: „Peter, utekaj za týmito ľuďmi a povedz im, že zajtra budeme mať inú bohoslužbu, niečo krátke a príťažlivé a s veľmi krátkou kázňou. Urobíme si príjemný večer. Povedz im, že sa im to bude určite páčiť. Rýchlo, Peter, musíme tých ľudí nejak získať.“ Ježiš mal súcit s hrievníkmi a plakal nad nimi, ale nikdy sa nesnažil ich pobavíť.

Zbytočne budeme v epištolách hľadať akúkoľvek stopu tohto evanjelia zábavy! Ich zvest je: „Vydite, vylúčte, vyčistite!“ Akékoľvek zabávanie sa tu očividne chýba. Mali bezhraničnú dôveru v evanjelium a iné zbrane ne používali.

Keď boli Peter a Ján uväznení, cirkev sa zišla na modlitbách, ale ne-modlili sa: „Pane, daj svojim služobníkom, aby sme skrže múdre využitie nevinného oddychu ukázali týmto ľuďom, akí sme šťastní.“ Ak nechceli prestať kázať Krista, nemali čas na organizovanie zábav. Rozohnaní prenasledovaním, išli všade, kážuc Krista. Obrátili svet naruby (Sk 17, 6). To je ten rozdiel! Pán čistí cirkev od všetkého úpadku a braku, ktoré jej satan podstrčil, a vracia nás späť k metódam apoštолов.

Napokon, misia zábavy nedosiahne želaný cieľ. Medzi mladými obrátenými napácha škodu. Nech povedia svoje svedectvo tí bezstarostní a posmievaci, ktorí ďakujú Bohu, pretože cirkev im vyšla v ústrety (bola ochotná pristúpiť na kompromis). Nech nemlčí človek s ľahkým bremenom, ktorý našiel pokoj prostredníctvom koncertu. Nech vstane opilec, pre ktorého bola vzrušujúca zábava tým Božím článkom v reťazi obrátenia. Nikto neodpovedá. Misia zábavy neplodí obrátených. To, čo dnešná služba potrebuje, je kresťanské vzdelávanie spojené s úprimnou duchovnosťou, jedno pochádzajúce z druhého tak, ako ovocie pochádza z koreňa. Potrebujeme biblickú doktrínu, ktorá - keď jej porozumieme a precítíme ju, zapáli ľudí.

Preložila L. E.

Na Slovensku v Račkově dolině proběhl od 18. do 21. května 2010 společný kurz českých a slovenských kazatelů a misijních pracovníků.

Ordinace kazatele br. Slámy v Chebu

V neděli 23.5.2010 proběhla ordinace br. Slámy. Oslovili nás: br. Kern (předseda VV), z dalších hostů br. J. Pospíšil (sbor Teplá), br. P. Moses (sbor Sokolov), br. J. Svoboda (sbor Karlovy Vary), sestra M. Křivánková (2.sbor Cheb), br. L. Cina (sbor Kraslice).

Zúčastnil se také pěvecký sbor MAJÁK, který měl v sobotu večer ve sboru koncert.

Rozlúčka so sestrou Máriou Kvačkovou

V pondelok 7. júna 2010 sme sa v miloslavovskom cintoríne rozlúčili s našou drahou mamou, starou mamou a prastarou mamou, sestrou Máriou Kvačkovou, za účasti bratov a sestier bratislavského a miloslavovského zboru, priateľov a známych. Nás Pán si ju k sebe povolal 2. júna 2010 v objatí vnučiek a dcéry.

Pohľad, z ktorého žiaril pokoj, láska a vdaka, smeroval hore, ďaleko do nebies, bol mojím posledným a neopísateľným zážitkom, ktorý som prežila s mojou drahou mamou. O jej živote s Pánom hovorí aj veršík, ktorý bol uvedený na smútočnom oznámení: „Lebo On pozná cestu, ktorou kráčam, keď ma preskúša, vyjdem ako zlato. Moja noha sa drží Jeho stopy, Jeho cestu som zachovávala a neodklonila som sa.“

Rozlúčka s babičkou (vnučka Milica)

Drahá naša babčuš,

nieto slova ani jazyka, ktorý by vyjadril, čo pre nás tvój živôtik, neutíchajúca podpora a nekonečná láska znamenajú. Tvorila si neoddeliteľnú súčasť nášho každodenného života. Bola si silným a stmelujúcim pilierom celej rodiny. Preto veríme, že aj posledné týždne, dni a hodiny si bola obklopená takou láskou a opatrou, ktorá zmiernila akúkoľvek bolest a smútok.

Nás Pán rozhodol, že na tomto svete už nepocítíme tvoje objatie a pohladenie, nebude počuť tvoj hlas a smiech. Rozhodol, že sviatočné stoly už viac nenaplnia tvoje rolády, habošky, rožteky a neodmys-

liteľné narodeninové torty s banánovou plnkou.

Tvoja pokorná, skromná a nenápadná maličkost v nás zanechala obrovský odkaz. Lásku k všetkým ľuďom bez rozdielu, ochotu pomôcť kedykoľvek a dať aj to posledné. Žila si pre Pána Boha, pre svoje deti, manžela, vnúčatá a pravnúčatá, žila si pre druhých, nie pre seba. Bola si pri nás pri každej chorobe, varila kakao alebo ovnenú kašu a dohliadala na to, aby nám spod periny trčal len nos. Nechybala si na žiadnych našich koncertoch a baletných vystúpeniach. Prežívala si s nami úspechy, sklamania, lásky aj rozchody. Bola si naším radcom a človekom, ktorému sme sa mohli s címkolivek zdôveriť. Vždy si veľmi rada počúvala naše príbehy z táborov a dovoleniek, čo nové sme dnes zažili a čo nové sa udialo vo svete.

Milovala si svoj Miloslavov a Bocu; milovala si život, milovala si nás – za to sme nesmierne vďační.

Dakujeme za to, že si zasiahla práve do našich životov a že sme mohli byť pri tebe až do posledného výduchu, ktorý bol práve tak výnimočný, ako celý tvoj život. Aj keď si život bez tvojej prítomnosti predstavujeme len veľmi ľažko, dúfame, že sme sa od teba naučili toľko, aby sme mohli dávať ďalej.

Elena Šalingová

Muslimská ministerka Nemecka je proti krízom na školách

Požiadavka prej nemeckej muslimskej ministerky, zakázať na verejných školách kríže, narazila na ostrú kritiku u stranických kolegov. Podľa spravodajského magazínu Focus, z Turecka pochádzajúca politička CDU, Aygul Özkan, povedala, že kresťanské symboly nepatria na štátne školy. Ani šatky na hlavách „nemajú v triedach čo hľať“. Podľa Özkan škola má byť neutrálnym miestom, kde sa deti sami môžu rozhodnúť, ako sa chcú nábožensky orientovať. Predseda CDU v nižnom Saska, Christian Wulff, sa dištancoval od výrokov tejto 38-ročnej političky. Krajinská vláda víta kresťanské symboly, obzvlášť kríže na školách, hovorí Wulff. Školy potrebujú tolerantnú výchovu na základe kresťanských hodnôt. Medzinárodný poverenec CDU/CSU, Stefan Müller označil výroky ministerky Özkan ako „zvláštne a hrozivé“. „Politici, ktorí chcú na školách zakázať kríže, si majú rozmyslieť, či sú na správnom mieste, keď sú členmi kresťanskej strany,“ hovorí Müller. Kríž je v úni základ „našej identity, našej kultúry a našich hodnôt“.

(em, idea)

Vedoucí představitelé křesťanů prohlásili, že jednota je zatím nedosažitelná

Vedoucí představitelé ekumenického hnutí a zástupci evangelikálů a římskokatolické církve se v sobotu 5. června 2010 shodli na faktu, že jednotě církví zatím stojí v cestě příliš mnoho překážek a jako taková je zatím nedosažitelná. Stalo se tak na tiskové konferenci, uspořádané v rámci konference Edinburgh 2010, která právě probíhá v hlavním městě Skotska jako připomínka této výročí začátku moderního ekumenického hnutí, informují internetové noviny Christian Today.

Na tiskové konferenci promluvili generální tajemník Světové rady církví (World Council of Churches, WCC) Rev. Dr. Olav Fykse Tveit, ředitel Světové evangelikální aliance Dr. Geoff Tunnicliffe a sekretář Papežské rady pro jednotu křesťanů biskup Brian Farrell. I přes konstatované problémy však deklarovali odhadlání pokračovat v započaté cestě ekumenického snažení. „Teprve v nedávné

minulosti jsme pochopili, jak hlboké jsou etické rozdíly mezi námi. Rozdelení [církvi] je velký problém,“ citují Christian Today biskupa Farella. „Kráčíme společně cestou, která se komplikuje, místo toho, aby byla stále jednodušší.“ Přesto je podle jeho slov nutné, aby křesťané dále usilovali o pokračování ekumenického vývoje, ačkoliv nemají jasnou vizi o jeho budoucnosti, a také dodal, že římskokatolická církev je odhadlána dále spolupracovat s křesťany jiných tradicí a že zůstává „zcela oddána hledání cesty vpřed“.

(Křesťan dnes)

Biblický Jordán rychlo vysychá

Kresťanskí pútnici, ktorí sa chcú ponoriť do vôd biblickej rieky Jordán na mieste, kde podľa ich viery pôsobil Ján Krstiteľ, sa môžu už na budúci rok nebudú mať kde namočiť. Jordán totiž beznádejne vysychá a ostáva z neho iba úzky pásik, ktorý sa dá ľahko preskočiť. Je to ironia osudu, že na súčasnom stave sa podpísala práve snaha rieku chrániť. Izrael a Jordánsko sa dohodli, že do roku 2011 vybudujú výkonné čističky a prestanú do pohraničného toku vypúšťať odpadové vody. Ošetrená voda má byť späť využívaná na zavlažovanie a do koryta na dolnom toku sa potom už žiadna nedostane. Z niekdajších 1,3 miliárd kubických metrov, ktoré mal Jordán do roku 1930, teraz riečištom preteká iba 20 až 30 miliónov kubických metrov. Niekdajšia najužšia časť je rovnaká, ako dnešná najširšia. Do 60. rokov minulého storočia, kedy Izrael a Jordánsko začali vodu odvádzať na svoje územia, ubudla v Mŕtvom mori tretina vody. Jeho hladina sa neustále znižuje a do roku 2050 by mohlo more celkom vyschnúť. Kým v 60-tych rokoch bola jeho hladina 395 metrov pod úrovňou oceánov, dnes je to už 422 metrov.

(pk)

Česká evangelikální aliance se připojila k prohlášení ICEJ k námořnímu incidentu u Gazy

Česká evangelikální aliance (CEA) se společně s dalšími občany a osobnostmi české církve připojila k prohlášení organizace ICEJ v České republice k námořnímu incidentu u Gazy. „Litujeme zbytečně promarněných životů tureckých aktivistů z lodi Mavi Marmara. Zbytečné násilí ze strany posádky, které se neslučovalo s proklamovaným humanitárnym charakterem konvoje, mělo nejen tragické následky, ale zpochybnilo deklarované úmysly organizátorů konvoje,“ uvedl Jiří

Unger, tajemník CEA. CEA zároveň oceňuje postoj předsedy Senátu ČR, který i navzdory mezinárodní kritice Izraele pro jeho zásah při svém vystoupení v Knessetu jasne podporil právo Izraele na vlastní obranu a označil konvoj do Gazy spíše za cílenou provokaci s poukazem na to, že do Gazy proudí humanitární pomoc standardními cestami.

(Křesťan dnes)

Pristál Noemov koráb na vrchu Cudi?

Veľká potopa, pri ktorej bol použitý Noemov koráb, vždy znova a znova fascinuje vedcov zo všetkých kontinentov, ktorí sa pokúšajú nájsť jeho zvyšky.

Nové poznatky o mieste pristátia Noemovho korábu chce na základe historických dokumentov a internetového vyhľadávania získať vedec Timo Roller z nemeckého Wildbergu. Podľa jeho skúmania nepristál koráb na konci potopy na masíve Araratu, ktorý sa nachádza na turecko-arménskej hranici, ale na vrchu Cudi, ktorý je vzdialenosť 300 km v juhovýchodnej časti Turecka. Roller sa pritom odvoláva nielen na antické pramene a expedičné správy, ale predovšetkým na pozorovania v internetovej službe „Google – Earth“. Porovnanie starých fotografií so snímkami z Google Earth poukazujú na dôveryhodné odkazy v tom, že koráb pravdepodobne pristál na 2114 m vysokom vrchu Cudi, povedal Roller pre server Idea. Britský egyptológ David Rohl a americký autor Bill Crouse nezávisle od seba dospeli k podobným výsledkom. Prieskumné práce v tejto oblasti sú však nemožné pre neustále boje medzi tureckými vojakmi a kurdskými povstalcami. Podľa Rollera sa v Biblii spomenuté pohorie Ararat vzťahuje (1.M 8,4) nielen na rovnomený východoturecký horský masív, ale aj na kráľovstvo Urartu, ktoré sa tiahlo až po vtedajšie asýrske hranice oveľa južnejším smerom, ku ktorému patrí aj vrch Cudi. Zhoduje sa to aj s opisom židovského historika Jozefa Flavia, ako aj s výpovedami v Koráne.

Nemecký geológ Friedrich Bender našiel na vrchu Cudi na Veľkú noc v r. 1954 pod snehom celkom rozpadnutý, asfaltom zleprený drevený prach, ktorý preskúmal metódou C14 a zistil, že pochádza z obdobia asi spred 6 tisíc rokov.

(pk)

Vedení Moskvy odmítlo povolit pochod homosexuálů

Již pátý rok po sobě se vedení Moskvy postavilo vůči mezinárodní homoseksuální lobby a od-

mítlo vydat povolení pro pochod „homosexuální hrdosti“. Učinilo tak přes tlak z Rady Evropy. Moskevský starosta Jurij Michajlovič Lužkov označil v lednu 2010, jakož i dříve, homosexuální pochody jako satanské a prohlásil, že homosexuální chování šíří choroby. Jednoznačné podpory se mu dostalo od vedení křesťanských i ne-křesťanských náboženských organizací. Když se 40 osob rozhodlo porušit zákaz a vydalo se do ulic, policie několik z nich zatkla a pochod rozehnala.

Odmítnutí takového pochodu v Moskvě předcházelo zákaz podobného pochodu plánovaného na 15. květen v Bělorusku.

(Křesťan dnes)

V New Yorku se na autobusech objevila reklama „Opouštěte Islám?“

Nová reklama zaměřená na bývalé muslimy se připojila k reklamním kampaním na autobusech v New York City. Zhruba 30 městských autobusů začalo v polovině května jezdit s reklamou, kde stojí: „Opouštěte Islám? Hrozí vám fatwa? Zastrašíte vás vaše rodina?“ Tato reklama směřuje lidi na webovou stránku www.refugefromislam.com.

Odpůrci této reklamy říkají, že prosazuje proti-muslimský odkaz a chce lidi odvést od víry.

Příznivci kampaně ale tvrdí, že kampaně reaguje na skutečnou potřebu poskytnout zdroje muslimům, kteří chtějí opustit svou víru. „Jakožto bývalý muslim znám mnoho konvertitů, kteří byli kvůli opuštění islámu pronásledováni,“ napsala Sabatina James, věřící z muslimského prostředí, která žije v Německu, deníku The Christian Post. Sama žije pod policejní ochranou kvůli výhrůžkám smrtí za to, že opustila islám. James se od roku 2001 již 16-krát přestěhovala, aby se vyhnula fyzickému ublížení ze strany svých muslimských příbuzných a přátel. „Tisíce konvertitů jsou týrány a zabíjeny každý rok,“ prohlásila. „Kampaň není jen aplikací náboženské svobody, je nezbytná pro bývalé muslimy.“

(Křesťan dnes)

Billy Graham chce opět kázat

Evangelista Billy Graham se zavázel několika sliby vůči svému zdraví,

ale jeho mluvčí říká, že by chtěl znova kázat. „V 91 letech si uvědomuje, že je možná na sklonku dní svého života,“ řekl A. Larry Ross pro Asheville Citizen-Times. „Snaží se, aby každý jeho den se počítal, a ví, že se jednoho dne připojí ke své ženě Ruth v nebi.“

Ačkoli Graham vyjádřil svou touhu kázat na bohoslužbě, Ross sdělil, že čas, místo ani forma ještě nebyly rozhodnutý. Členové Grahamovy rodiny zmínilí, že by evangelista mohl svůj odkaz nahrát na video a tak jej rozšířit, nebo, pokud mu to zdraví dovolí, kázat příští rok před živým publikem na stadionu Bank of America v Charlotte v Severní Karolíně. Evangelista v posledních letech žije v soukromí kvůli svým zdravotním problémům. Přesto je i nadále zapojený do psaní a modliteb pro Evangelizační asociaci Billyho Grahama.

(Křesťan dnes)

Barack Obama vyhlásil červen měsícem leseb, gayů, bisexualů a transsexuálů

Prezident USA Barack Obama vyhlásil červen měsícem „hradostí leseb, gayů, bisexualů a transsexuálů“ (LGBT). Stal se tak prvním americkým prezidentem, který do názvu zahrnul i bisexualy a transsexuály. V těžko nalezitelném prohlášení vyvěšeném na webových stránkách Bílého domu chválí k 1. červnu Obama LGBT Američany za jejich pokračující „velký a trvalý přínos“, který „posiluje strukturu americké společnosti“. Slibuje, že podpoří opatření, která „přinesou úplné spektrum rovnosti práv pro LGBT Američany“, včetně vylepšení zákonů o nenávistních zločinech, podpory registrovaných partnerství, zajištění práv homosexuálů na adopci, zamezení diskriminace na pracovišti a ukončení současného přístupu.

Několik křesťanských představitelů Obamovo prohlášení kritizovalo, včetně Boba Stitha z Jižní baptistické konvence. Stith řekl pro Baptist Press, že toto prohlášení podporuje „hradost na to, o čem Bůh jasně říká, že je hřích“. „Základní věc je,“ řekl Stith, který je reprezentantem konvence ve zvláštní komisi pro službu homosexuálům, „že pokud Bůh něco definuje jako hřích, nikomu neprokazujeme žádnou laskavost tím, že tyto hranice zrušíme.“

Příštím generacím neprokážeme žádnou laskavost tím, že zboríme hranice, které Bůh vybudoval na naši ochranu.“

DENTON LOTZ obdrží cenu za angažovanost v oblasti lidských práv

Denton Lotz, dřívější generální tajemník Světové baptistické aliance (BWA), obdrží během kongresu Světového svazu Baptistů v Honolulu na Havaji – cenu za angažovanost v oblasti lidských práv. Kongres se bude konat od 28. července do 1. srpna 2010. Lotz, který byl generálním tajemníkem v letech 1988 – 2007, vedl baptistickou mezinárodní organizaci při některých jejích akcích a významných rozhodnutích ohledně rasismu, náboženské svobody a jiných záležitostí lidských práv.

Pomohl vytvořit zvláštní komisi Baptistů proti rasismu a etnickému konfliktu v r. 1992; vznikla jako odpověď na rasově podmíněné povstání v Los Angeles v USA a rasové a etnické konflikty v jiných zemích. Komise využívala Hararsku Dekla raci, která byla přijata generálním koncilem BWA během jeho konání v Harare, Zimbabwe. V této deklaraci se baptisté zavazují ukázat na hřich rasismu a vyzvat k jeho potlačení.

Pod Lotzovým vedením se konal Mezinárodní summit Baptistů proti rasismu v lednu 1999 v Atlantě, Georgii v USA. Delegáti z téměř tříctí zemí vypracovali a potvrdili prohlášení, vyhlašující „Dekádu k prohloubení rasové spravedlnosti“, začínající r. 2000 a vyžývající členy BWA prohloubit úsilí k vymýcení rasismu a boji proti etnickým konfliktům na celém světě. A tlan ská smoluva vyzývala Baptisty, aby se stali „zprostředkovateli smíření“ a usilovali o integrované bohoslužby, vymýcení nečistého obchodu a ochranu práv domorodých a kmenových seskupení.

Denton Lotz také inicioval a vedl návštěvy, týkající se lidských práv, v některých zemích a setkal se s mnoha světovými vůdci, aby s nimi diskutoval o záležitosti lidských práv v jejich vlastním národe, např. s dřívějším presidentem Kuby – Fidelem Castrem, Danielem arap Moi z Keni a Lechem Kaczynskim z Polska.

Za Lotzova vedení BWA byl položen důraz na zachování „Dne m odliteb za lidská práva“ a to každý rok.

Také byla stanovena každoroční odměna pro toho, kdo významně přispěl svým úsilím k pokroku v oblasti lidských práv.

Podnět k vytvoření „Sekce svobody a spravedlnosti“ předložil Denton Lotz několik roků předtím, než se uskutečnila. Formálně byla zahájena 1. září 2008 jako důsledek rozhodnutí Generálního koncilu BWA v Praze v červenci téhož roku.

Jak být dobrým rodičem

- Jak rozpoznávat, vytváret a měnit návyky svých dětí?
- Jak používat čtyři užitečné principy komunikace?
- Jak si osvojit efektivní metody moudrého učednictví?
- Jak překonávat vlastní hněv a podrážděnost?
- Jak si poradit se šedými oblastmi života?

Výchova znamená víc, než jen odvézt děti do školy a přivézt je zpátky nebo usmířovat sourozenecké hádky. Věřící rodiče jsou povoláni, aby se stali aktivními nástroji v Boží ruce a věrně vychovávali své děti podle biblických zásad. A prvním krokem k úspěchu je prozkoumat své vlastní srdce, upřímně zhodnotit svůj závazek vůči Kristu, své manželce či manželovi a své rodině.

Autor: kolektív autorů
z Grace Community Church
Původní název: Parenting For Life
Rok vydání: 2010
Počet stran: 146/124 (formát A4)
Cena: 259/239 Kč
Vydavatelství Didasko
Objednávky posílejte na:
rozsievac@baptist.sk.
Příručky můžete získat s 10% slevou (při objednávce 5 a více kusů činí sleva 25%)

Křesťanská turistická agentura Mesites

již dvanáctý rok nabízí ubytování v apartmánech u moře v Chorvatsku za skvělé ceny!

www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně **podpoříte misijní práci**

manželů Dohnalových v Chorvatsku.

Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.

**Objednávejte,
dokud jsou ještě
volné termíny!**

kata.mesites@seznam.cz

info@mesites.cz

Skype: katadohnal

GSM: +385915659536

POZVÁNKA DO RAČKOVEJ DOLINY

Drahé sestry, srdečne vás pozývame na jubilejné 15. duchovno-rekreačné stretnutie sestier Evanjelickej aliancie, ktoré aj tento rok bude z Božej milosti v Domove J. A. Komenského v Račkovej doline. Termín stretnutia je od stredy 22. septembra do nedele 26. septembra 2010. Tohtoročnou téμou je Odpúšťanie s ústredným veršom z listu Efezským 4, 29.

Popoludnia bude možné využiť na rozhovory, prechádzky v krásnej tatranskej prírode, rehabilitačné cvičenie či masáže a kreatívnu tvorbu.

Na stretnutie sa môžete prihlásiť najneskôr do 31. augusta 2010 na adresu (tu získate aj podrobnejšie informácie o stretnutí, cenách a možnostiach ubytovania):

RNDr. Kukučková Dagmar, Bridlicová 13, 841 07 Bratislava 49
tel. 02/64 53 81 14, mobil: 0910/572641
mail: dagmar.kukuckova@btm.sk

Tešíme sa na vás a na chvíle, ktoré spolu strávime! (prípravný výbor)

A ako sme sa mali vlni? Pokúsim sa o nemožné. Opísat a zhmotniť to, čo urobil Duch Svätý v Račkovej doline v tých dňoch, ktoré sme pre Noho oddelili a ktoré sme vnímali ako dar. Hospodin hovorí: Môj zámer sa splní a uskutoční všetko, čo chcem (Izaiáš 46, 10). Aj uskutočnil. Naplnil nás radosťou, keď sa zase po čase zišiel húfik žien z rôzneho prostredia a končí zeme. Roztrúsené a často osamotené, potrebujeme prežiť teplo a dotyk blízneho, ktorý žije so svojím Spasiteľom.

Potom sa odhodený uhlík dostane späť do pahreby a vzplanie ohníkom, ktorý nielen hreje, ale aj svieti. My sme prišli s úsmevom, nevediac, len tušiac, čo nám dobrý Boh ide dať. Ale kto túžil v čistote a úprimnosti „uvidieť“ Boha, ten sa tu s Ním stretol. Bola to radosť nad radost...

Dodnes spomínam na príhovory a svedectvá sestier. (Elena O.)

PŘED SOUDNÝM STOLCEM KRISTOVÝM

Znáte legendu s nadpisem: „Jen ještě tři...“ od spisovatele Wernera Bergengruena?

Ve středověku byl jeden hrabě na lov se svou družinou v lese a šel kolem osamělé kaple. Když vstoupil do malé budovy, měl za to, že vidí na oltářní stěně nápis, který však ihned zmizel. Mohl přečíst jen první slova: „Jen ještě tři...“ Okamžitě nabyl přesvědčení, že má být těmito slovy upozorněn na krátkost života, který leží před ním. „Jen ještě tři ...“ to pro něj znamenalo: „Jen ještě tři dny budeš žít.“ Okamžitě ukončil hon, jel na svůj hrad a začal se věnovat své rodině, kterou už delší dobu zanedbával. Jeho paní a děti s úžasem pozorovaly změnu, která se stala s manželem a otcem. Tři dny uplynuly, aniž by přišla smrt.

Ze tří dnů byly tři týdny...

Nyní se domníval, že nápis chtěl asi říct: „Jen ještě tři týdny budeš naživu!“ A tak začal prokazovat dobro své dvorní družiny a služebnictvu. Když i po této době byl pořád při nejlepším zdraví, stále si nedal vymluvit, že tehdy v kapli mu byl předpovězen konec jeho života. Byl by mohl také znamenat: „Jen ještě tři měsíce budeš žít.“ Nyní se začal starat o lidi, kteří se usadili v podhradí. Zkoumal, kde je možné zmírnit bídu a usiloval o to, aby byla rázně odstraněna. Když i tato doba uběhla, aniž by hrabě zemřel, nabyl přesvědčení, že nápis mohl mít jen jeden jediný výklad: „Jen ještě tři roky budeš žít.“ Okamžitě se vydal na cestu,

aby cestoval po celém území svého hrabství a odstranil různé stavy nouze, se kterými se na cestách setkal.

...a nakonec bylo všechno úplně jinak!

Potom se vrátil na svůj hrad, aby přesně v předpověděný den smrti byl doma. Hned zrána byl překvapen hlaholem trumpet na svém dvoře. Zástup ozbrojenců přijel na koních a zvěstoval mu, že císař německé říše zemřel a kurfiřti zvolili jeho, hraběte, aby se stal jeho následovníkem. Zpráva o tom, jak konal svůj úřad, pronikla do všech míst říše a všichni se sjednotili na tom, že by nenašli lepšího nástupce za zemřelého císaře.

„Vždyť se všichni musíme ukázat před soudným stolcem Kristovým...“ píše apoštol Pavel v druhém dopise do Korintu. Měli bychom si vždy v současnosti uvědomovat, že jdeme vstříc dni, kdy se musíme ukázat před soudným stolcem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, ať dobré či zlé. A na jiném místě nás apoštol Pavel upozorňuje na to, že „každý z nás sám za sebe počet vydá Bohu“ (R 4, 12). Někdy se obáváme, že bychom mohli zanedbávat své pozemské povinnosti, kdybychom neustále zaměřovali svůj pohled na den posledního soudu. Avšak z legendy o středověkém hraběti se učíme, že pravý opak je pravdou. Čím usilovněji hledíme vstříc bližícímu se Božímu soudu, tím s větším nasazením budeme sloužit bližním, nám svěřeným.

Př. E. T.

Na návštěve v múzeu Billy Graham Center v USA

Koncom tohto marca sme boli s manželkou Milkou pozvaní do štátu Illinois nedaleko Chicaga tamojšími zborami združenými v asociácii Three Rivers Churches, aby sme týmto baptistickým cirkevným zborom predstavili našu misijnú činnosť v Prešove.

Okrem toho sme zbierali ešte tu na Slovensku informácie o tom, čo sa dá navštíviť a vidieť v okolí Chicaga. Kazateľ M. Mišinec, ktorý tam strávil istý čas, povedal: Ak budete už tam, okrem iného musíte navštíviť Wheaton College a múzeum Billyho Grahama. V areáli vysokej školy Wheaton College, uprostred nádherných budov v starom štýle, študoval aj Billy Graham. Bolo nám povedané, že škola je v USA známa svojím náročným štúdiom teologie. V tom istom areáli je iné maličké múzeum anglicky písucích spisovateľov, pod názvom zakladateľa „Marion Wade center“. Nám všetkým známy C. S. Lewis tam má svoje rukopisy, stôl, na ktorom písal,

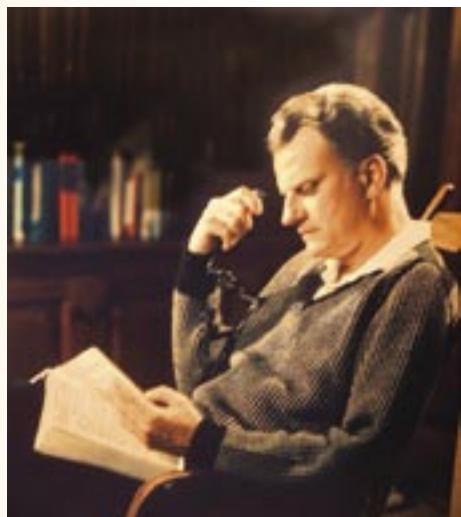
vyobrazenia z jeho života. Veľký obraz leva „Aslana“, ktorý predstavoval Ježiša, dokonca aj skriňa, kadiaľ deti vstúpili do zasneženej Narnie. J. R. R. Tolkien (autor Pána prsteňov) bol ďalším známym spisovateľom. Môžete vidieť korešpondenciu medzi Lewisom a Tolkienom a dôkazy o ich priateľstve, ako aj o tom, ako Lewis svedčil Tolkienovi o viere v živého Boha.

Ked' sme zastavili pred veľkolepou budovou klasického štýlu, Milka poznamenal: Načo potrebuje Billy Graham múzeum, ak je ešte živý? Ked' sme vstúpili, pochopili sme. Múzeum má plán izieb a miestností, cez ktoré postupne návštěvník musí prejsť. Expozícia začína malou kinosalou, kde sa premieta skrátenou formou história príchodu evanjelia na americký kontinent. V ďalších miestnostiach sú vystavené obrázky, staré knihy či artefakty z 18. storočia. Približujú návštěvníkom osobnosti, ktoré sa nejakým spôsobom za posledných 300 rokov podieľali na nesení a šírení evanjelia na americkom kontinente. Videli sme tam kresby či prvé fotografie najstarších evanjelizácií pod holým nebom či pod obrovskými stanmi na počiatku nášho storočia. Videli sme tam fotografie prvých konvertovaných indiánov z predošlých storočí, ako

aj osobnosti, ktoré sa preslávili tým, že Písmom a evanjeliami bojovali za slobodu, či zápasili verejne proti alkoholizmu... Vplyvným osobnosťiam, ako bol napr. evanjelista Moody, sa venovalo viac pozornosti.

Niekde uprostred múzea sme prirodene prešli do počiatkov života a práce Billyho Grahama. Jeho život je tu veľmi podrobne znázornený na rôznych materiáloch, obrovskom množstve fotografií velkých i väčších rozmerov. Sú tam zdokumentované jeho začiatky, vzdelanie, prvé evanjelizácie, ukážky z novín, ešte čiernobiele fotografie, pozvánky, plagáty, zverejnené inzeráty evanjelizácií. S nástupom techniky, rozhlasu, televízie či satelitu sa expozícia pomaly rozširovala o filmové záznamy z prvých evanjelizácií B. Grahama z amerického kontinentu už do celého sveta.

Mali sme možnosť vidieť jeho prvú Bibliu ako študenta teologie, rukopisy, materiály, ktoré používal ako prípravu, venovaný osobný denník a pod. Väčšinu situácií dokladajú fotografie. Istá časť je venovaná svetovo vplyvným osobnosťiam politického či iného života, ktoré B. Graham osobne poznal alebo sám ovplyvnil (bola to väčšina amerických presidentov a iní). Najväčšiu radosť som mal, keď som našiel veľkú fotogra-

tu má možnosť snáď po prvýkrát počuť evanjelium, dokonca reagovať na výzvu, zobrať si kartičku, vyplniť svoje meno a zostať v kontakte s misiou, aby mohol urobiť ďalšie kroky vo viere.

Pred koncom nás privítala miestnosť s jediným obrazom, ktorý vyplňal celú stenu možno s rozmermi 10 x 5 m. Bol to výjav svetoznámeho poľského maliara Jána Styku s názvom: „Ukrižovanie“. Obraz zachytáva akoby celkovú scénu a drámu toho, čo sa vo Veľký piatok odohrávalo nielen na kríži, ale aj dosť ďaleko od kríža. Je to vzdialený pohľad na túto scenériu. Keď som sa postavil k tomuto obrovitánskemu vý-

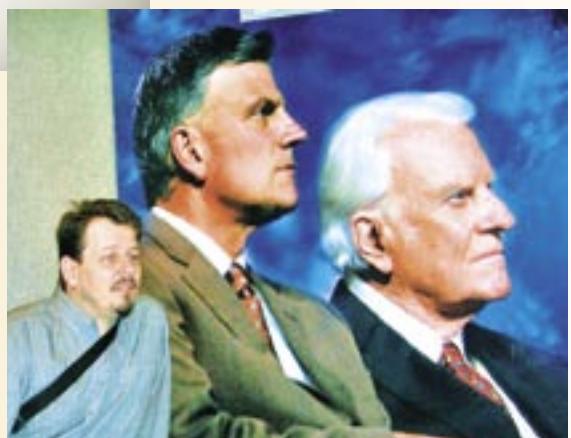
javu, prý pocit, ktorý ma prenikol, bol, že som len ďalšou figúrou či aktérom na tomto obraze! Že stojím nedaleko popravujúcich vojakov, za mnou stoja židia a zákonníci radiaci sa, ako celý komplott a poprava dopadne, vidím jednotlivcov dívajúcich sa smerom k popraveným, som jedným z nich. Nemôžem stať mimo toho deňa, som tam, som v ňom, a musím si klásiť rôzne otázky. Poprava sa ma osobne týka!

Expozíciu končíme opäť menšou kaplnkou so stoličkami, kde sedí pári ľudí ktorí počúvajú naživo kázeň slúžiaceho. Je možné si prisadnúť, pridať sa, počúvať, ale aj modliť sa, urobiť rozhodnutie. Veľmi silný zážitok. Vďaka Bohu zaň a za ľudí, ktorí pripravili toto múzeum, ktoré ani nie je múzeom, ale Božím nástrojom na záchranu, je to evanjelizácia, ako bol aj celý život jednou evanjelizáciou brata Billyho Grahama.

www.billygrahamcenter.com/museum/perm_exhibit.htm

Michal a Milka Lapčákovci

na ktorom je jediný žiariaci predmet. Mali sme tam pocit, akoby nám bol niekto práve zomrel. To jediné žiarivé je krištáľový kríž, z ktorého k vám je z každého uhla pohľadu vždy otočený Pán Ježiš. Zvláštne! Na tejto „Golgote“, akokoľvek som sa postavil, som bol iba ja a ON, stále konfrontovaný s Ním. V celej tejto tme a hrobovej atmosfére som vnímal iba Jeho a seba, nič iné. Z miestnosti „Golgoty“ viedla iba jediná cesta, ktorou sme smeli pokračovať, a tou bol „kríž“. Bola to chodba či akýsi tunel vybudovaný v tvare kríža dlhý asi 10 metrov, ktorý sa mierne zdvíhal, teda bolo treba ísť krížovou chodbou do kopca. Tu sme pochopili, že

múzeum každého návštěvníka vedie spôsobom, aby si sám na sebe uvedomil a tak trochu názorne zažil cestu spasenia, utrpenie a kríž ako tú jedinú cestu!

Cesta kríža, ktorá do kopca mohla byť neprijemná či náročná, nás viedla do siene, kde sa vám zdalo, že ste už asi v nebi. Celá bola vytvorená z nebeských farieb a oblakov, až sa vám chvíľu zdalo, že lietate a ste v inom svete. Aj my sme to nazvali nebom. Pochoptili sme: prv Golgota, kríž ako most, a teraz večný život.

Potom sa návštěvník zrazu ocitne pred filmovým plátnom v malej zasadačke, kde B. Graham horivo káže a dáva teraz aj nám ako poslucháčom životne najdôležitejšie otázky a výzvu k obráteniu a k celému odovzdaniu sa Kristovi! Neobrátený návštěvník múzea

fiu z Budapešti z r. 1989 z veľkého štadióna pre 25 000 ľudí, kde som v dave ľudí aj ja, a možno aj vy. Uprostred jednej miestnosti je aj stará kazateľňa, ktorá sa dá vyskúšať.

Život B. Grahama tam prirodzene prerastie do služby jeho syna Franklina, ktorý je známy svojou dlhorocnou misijnou činnosťou v organizácii Samaritan Purse a dnes pokračuje v šlapajach svojho otca hlásaním evanjelia.

Prišli sme do miestnosti kruhovitého tvaru, ktorá pripomína pohrebnú komoru, pretože je celá čierna, aj sedadlá dookola sú čierne, a uprostred je akoby kruhovitý oltár,

Duchu svatý

Duchu svatý, vždycky věj,
svou nás mocí přioděj,
do boje nám výzbroj dej,
bojovníky víry z nás vychovej.

Díky Bože, že jsme Tobě drazí,
satan svou nás zbrojí neporazí.
Když nás Tvůj Duch vede, pak to víme,
ač je těžký náš boj víry, přece zvítězíme!

Kdo se ke Golgotě přiblíží,
k novému, šťastnému životu vzhlíží.
Ježíš na kříži svůj život v oběť položil,
abych já, abys ty nezemřel, věčně žil!

Duchu svatý, svou nás mocí, láskou rozechvěj,
do srdcí nám živou, bojeschopnou víru dej.
Duchu svatý, Tvá nás síla nese nad propastí,
do nádherné, Tebou, Kriste, připravené vlasti.

Vlastimil Pospíšil

Za fotografie
publikované v tomto
čísle pekne dakujeme.
Ich autormi sú:
R. Bohuslav,
J. Hriňáková, L. Kešjar,
V. Malý, A. Vrana,
www.christianphotos.net,
BigPhoto a archív redakcie.

6
2010

ZRINKO

Detská príloha časopisu

Rozsievač
Rozsévač

ročník 8

Ti-Fam – dcéra čarodejníka

Príbeh na pokračovanie

(Z materiálov Detskej misie
upravila Miriam Kešjarová)

Ti-Fam celkom nerozumela otcovým slovám. *Mama je mŕtva?* Jej prsty hľadali cesnakový talizman. Vtom zbadala Viktora. *Prečo je tu? Ved' jej otec vzal veľký nôž, aby ho zabil, a on je tu, živý.*

Počula Viktorov hlas: „Je vážne zranená a má horúčku. Modlím sa k skutočnému Bohu, aby priviedol na pomoc misionárov.“

„Robíš si žarty,“ zahundral Orestil cez zuby, „naše hory sú klzke, a misionári sú slabí a nemotorní.“

„Neprestanem sa modliť,“ povedal ticho Viktor. „Pán Boh počuje. Misionári prídu.“

„Blázniš,“ zasipel Orestil, „chodníky sú podmyté. Nikdy cez ne prejdú.“

Zrazu Viktor radostne vykríkol:

„Turnbullovci prichádzajú! Nás úžasný Boh im pomohol dostať sa cez hory! Pán Boh odpovedal na moju modlitbu, tak ako to urobil pri Eliášovi.“

Ti-Fam cítila, ako ju ktosi jemne zdvihol zo zeme. Viktor ju odniesol k misionárom.

„Ti-Fam je jediná, ktorá prežila padanie skál. Ale je vážne poranená,“ vysvetľoval Viktor.

„Úbohé dieťa,“ vzdychla pani Turnbullová. Ti-Fam sa zahľadela do jej prívetivej tváre. „Musíme tu zostať, pretože horské cesty sú veľmi nebezpečné. Podme sa modliť. Pán Boh nám iste pošle pomoc.“

Pani Turnbullová dala Ti-Fam lieky, ktoré mala so sebou. Láskavými rukami jej čistila hlinu z rán a obvázovala jej ich. Potom roztačila banán a trpeživo pomáhala Ti-Fam jest. *Eliášov Boh počuje, pomyslela si Ti-Fam, a odpovedá. Je to pravda!*

Zrazu pani Turnbullová prerušila kŕmenie. Niečo začula. „Mohlo by to byť lietadlo,“ povedala s nádejou.

„Nie,“ vzdychol si pán Turnbull, otáča sa naspať. Mraky sú príliš ťažké.“

Tak ten ich Boh predsa nepočuje vždy, myslala si Ti-Fam, nie je lepší ako duchovia. Upadla do nepokojného spánku. Keď sa prebudila, vedla nej sedel otec. „Ocko?“ zašeplala Ti-Fam.

„Ticho, dieťa moje, prišiel som sa pozrieť, či ti niekto neublížil,“ upokojoval ju otec.

„Ocko, lietadlo neprišlo. Boh mi-

sionárov nie je lepší ako duchovia. Zostaň tu so mnou.“

„Zostanem,“ Orestil pohladil dcéru po vlasoch. „Ocko, mám ľa rada,“ usmiala sa.

Oblaky boli i nasledujúci deň tmavé a ťažké. Na tretí deň Ti-Fam začula krik pána Turnbulla. „Pozrite! Helikoptéra!“

Ti-Fam sa pozrela smerom, ktorým ukazoval, a zbadala vo vzduchu čudne vyzerajúci predmet. Pristál v malej vzdialenosťi od nich a vystúpil z neho mladý muž v uniforme. Ti-Fam sa nechápavo pozrela na otca.

Jeho oči boli plné prekvapenia a úžasu. „Ocko, je to presne tak, ako misionári hovorili.“ Orestil neodpovedal. Ti-Fam pozorovala, ako sa pilot vrátil do helikoptéry. O chvíľu vyšiel s veľkými škatuľami plnými jedla a liekov.

Zrazu odniekiaľ pribehla Rosa. „Ocko! Ti-Fam!“ kričala. „Mysleli sme si, že ste mŕtví! Prišla som, len čo boli chodníky schodné. Sestrička moja, ocko, prídeť bývať do nášho domu.“

Pán Orestil sa potešil, keď zbadal svoju staršiu dcéru, ale stále bol nepokojný. Pani Turnbullová si to všimla a opýtala sa ho: „Čo sa deje?“

„Ti-Fam ešte nie je v poriadku,“ povedal Orestil.

„Viem,“ pani Turnbullová sa pozreala na Ti-Fam so smútkom v očiach. „Urobili sme všetko, čo sa na tomto

mieste dalo. Bolo by lepšie, keby mohla ísť do misionárskej stanice.“

„Nie, nie!“ protestoval pán Orestil.

„Nie,“ zahundrala aj Ti-Fam. „Nechcem tam ísť.“

„Ale tam vyzdravieš a je tam moja mama, babička Holdemanová. Bude sa o teba starat.“

„Och! Ti-Fam si spomenula na prívetívnu babičku Holdemanovú, ktorá ošetrovala nohu jej mame. Nechápalas však, ako by ju mohli preniesť na misionársku stanicu.“

„Ti-Fam môžeme odviesť helikoptérou!“ navrhla pani Turnbullová šamanovi.

„Nie, nie. Ti-Fam nesmie ísť do tej lietajúcej veci,“ nesúhlasil Orestil, „zabila by sa.“

„Ale pán Turnbull a ja sa v tom vozmíme často. A pilot ju celý čas riadi. Je to najlepšie riešenie pre Ti-Fam.“

Prosím, dovolte jej, aby išla,“ naliesala pani Turnbullová.

Orestil sa zahľadel na svoju staršiu dcéru. Rosa súhlasne prikývla hlavou. Naznačila mu, aby dovolil Ti-Fam ísť.

„V poriadku,“ súhlasil napokon pán Orestil, „Ti-Fam sa musí vyliečiť. Môže ísť s vami.“ S bolestou kríval popri misionároch, keď Ti-Fam niesli k helikoptére.

Náhle sa jeho tmavé oči zlovestne zúžili. Nahol sa k Ti-Fam a zašeptal: „Môžeš ísť s misionármi, ale ak ich budeš počúvať, dám ťa pod kliatbu, maličká!“

Ti-Fam odlieta helikoptérou do misionárskej stanice. Čo sa tam udeje?

Dozviete sa v Zrnku po prázdninách.

Premýšľaj!!!

Kto je misionár? Môžeš byť aj ty misionárom? Ako?

Ak si cez prázdniny nájdeš chvílu čas, popremýšľaj o predchádzajúcich otázkach a odpovede na ne nám pošli na adresu redakcie Rozsievača alebo na zrnko@baptist.sk. Najzaujímavejšie odpovede radi odmeníme a uverejníme na stránkach Zrnka. Heslo: Premýšľaj!!!

Velké osobnosti

Jiří Třanovský (1592 – 1637)

(Prevzato z časopisu Kroky 3/2003)

Před čtyřmi sty lety žil ve slezském městě Těšíně malý chlapec, který se jmenoval Jiřík Třanovský. Bydlel tam spolu s maminkou a s tatínkem a dalšími příbuznými. Měli dům na malém náměstí uvnitř města, které bylo obklopeno hradbami. Nad městem se vypínal vrch a na něm stál hrad, kde bydlel kníže pán a paní kněžna. Jiřík na hradě nikdy nebyl – ale ani mu to moc nevadilo. Jemu bylo totiž nejlépe v malé světničce u nich doma, kde bydlel jeho staříký pradědeček (dožil se 103 let). Pradědeček znal spoustu písniček o Pánu Bohu, hezky je uměl zpívat a k tomu ještě drnkat na struny své harfy. Jiřík sedával u pradědečka a zpíval si s ním. Tak se naučil spoustu písni. Nejradejší s pradědečkem zpívali: „Ježíši, věčný Bože, všecka má naděje, my doufání v tobě máme při každé hodině...“ Písničky mu v životě hodně pomohly, když byl daleko

od domova a mohl se nimi potěšovat.

Jiřík totiž už v jedenácti letech odešel do škol v cizích městech. Potom, co vystudoval i univerzitu, stal se učitelem v Praze, Třeboni a v Holešově. Později ho povolali věřící ze sboru ve Valašském Meziříčí na místo pastora. Ve sboru kázal jen několik let a pak přišla strašná třicetiletá válka. Všichni evangelití

pastoři byli z rozkazu krutého krále Ferdinanda ze země vyháněni; také Jiří Třanovský byl uvězněn a pak vyhnán.

Odešel do vyhnanství na Slovensko. Ve všech těžkých dobách ho posilovaly písni, které ho naučil pradědeček. Jiří také skládal písni

nové. Složil jich více než sto paděsát! Roku 1636 vydal zpěvník, ve kterém byly nejen jeho písni, ale i mnoho písni starších. Zpěvník se jmenoval latinsky „Cithara sanctorum“.

Rok po jeho vydání si Jiřího povolal Pán Bůh k sobě. Ale jeho zpěvník tu zůstal a posiloval v těžkých dobách křesťany na Slovensku, ve Slezsku, v Čechách a na Moravě. Byl stále znovu a znovu vydáván. V mnoha domácnostech byl po Bibli největším klenotem. Řada generací věřících

z něho čerpala posilu a Třanovského písničkami oslavovala a chválila Pána Ježíše, svého Spasitele. Na Slovensku se z Cithary v některých sborech zpívalo až do roku 1992. Mnoho Třanovského písni přešlo do novějších zpěvníků a zpívají se dodnes.

ÚKOLY

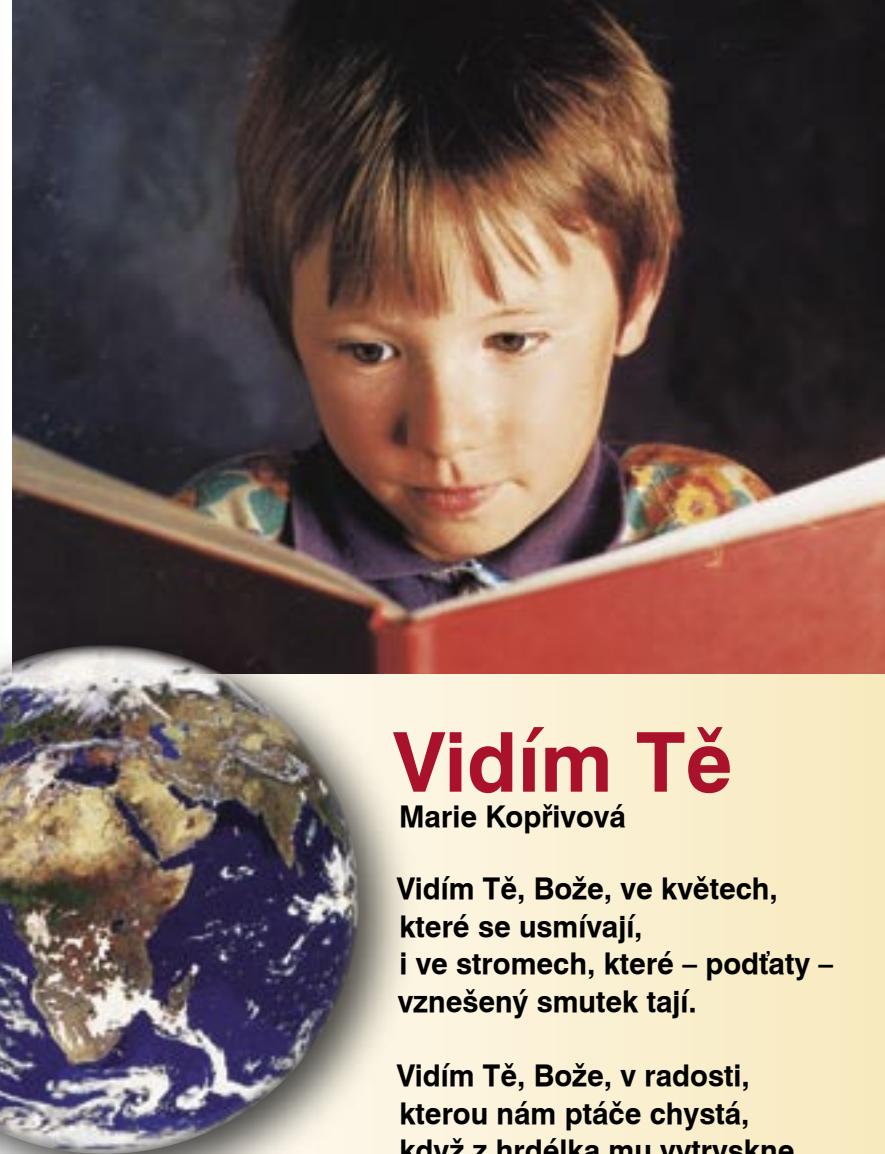
Úkoly pro šikovné holky a kluky:

1. Zjisti, ve kterých letech probíhala **třicetiletá válka**.
2. Vysvětli vlastními slovy, kdo je **křesťan**.
3. Která je tvoje **nejoblíbenější** písnička z besídky, dorostu nebo shromáždění?

Vaše odpovede (české i slovenské) čakáme do konca júla (července) na adresu redakcie Rozsievača alebo na zrnko@baptist.sk. Najrýchlejších z Vás odmeníme. Heslo: **Velké osobnosti.**

Vyfarbi si obrázok!

Aké zvieratá vidíš na obrázku?

Vidím Tě

Marie Kopřivová

Vidím Tě, Bože, ve květech,
které se usmívají,
i ve stromech, které – podštaty –
vznešený smutek tají.

Vidím Tě, Bože, v radosti,
kterou nám ptáče chystá,
když z hrdélka mu vytryskne
písnička svěží – čistá.

Vidím Tě, Bože, v oblázku,
jenž zvíří mnohá kola
na řece tiché, tajemné,
která mne stále volá.

Vidím Tě, Bože, v potoku,
kolem nějž srnka pádí,
vidím Tě také ve kroku,
který dnes patří mládí.

Vidím Tě, Bože, ve starci,
který jen těžce kráčí,
a z jehož očí přesmutných
leckdy mi bývá k pláči.

Vidím Tě, Bože, všude dnes –
vidím Tě stále, stále.
Tak slavný, mocný, veliký,
máš rád mé oči malé.

Dovol, ať jednou spatřím též
i věčné krásné nebe –
v úžasu, Bože, uvidím
celého Tebe – TEBE!

BOŽÍ SLUŽOBNÍK

Prečítaj si verše z Matúša 25, 34 – 40

Barborka rozmýšľala nad textom, ktorý im ocko čítal po raňajkách z Biblie. Písalo sa tam o tom, ako byť Božím služobníkom. Barborka vedela, že ocko ním je, pretože je kazateľom. Aj teta Klára a ujo Robo sú Božími služobníkmi. Oni pracujú ako misionári. *Lenže ja mám osem rokov, rozmýšľala. Ako môžem byť v mojom veku Božou služobníčkou?*

Jej myšlienky prerušil hlas pani učiteľky: „Kto mi cez prestávku môže s nástennou?“ Barborka sa už tešila, ako pôjde von a bude skákať gumu spolu s ostatnými dievčatami, ale keď sa nikto nehlásil, zdvihla ruku. *Ved' na skákanie gumy bude dosť času cez obed*, povedala si. Lenže cez obednú prestávku ju Miška poprosila, aby s ňou zostala vnútri a pomohla jej s vybranými slovami. *To nič*, myslala si Barborka, *môžem sa hrať aj poobede*. A zostala sa učiť s kamarátkou.

Ked Barborka prišla domov, mama ju vítala už vo dverách: „To som rada, že si už tu, Barbi. Ostala by si s Dávidkom doma, kým vezmem Emku k lekárke? Stúpa jej teplota. Dávidko spí. Ak by sa zobil, môžeš ho zobrať vedľa k pani Čechovej. Slúbila, že ti s ním pomôže.“ Barborka si vzduchla, ale ostala dávať pozor na bračeka.

Ani večer nemala Barborka veľa času na hranie. Po večeri umyla riad a potom kolísala Dávidka, kým mama uložila Emku spať.

Ked boli hračky uložené a všade vládlo ticho, Barborka zase začala rozmýšľať o Božích služobníkoch. „Mami, ako môžem slúžiť Bohu?“ opýtala sa. „Ocko je kazateľ, teta Klára s ujom Robom sú misionári, ty hráš v kostole na organe... a ja nerobím nič. Čo by som mohla robiť, ak chcem aj ja slúžiť Ježišovi?“ Mama ju objala. „Ach, Barbi, ty Mu predsa slúžis! V Biblia sa píše, že jedným zo spôsobov, ako slúžiť Bohu, je slúžiť druhým. To, že mi pomáhaš s domácimi prácam a s Emkou a Dávidkom, aj to je služba Bohu.“

Barborku to prekvapilo. „Naozaj?“

Mamka prikývla. „Určite áno. Rozprávala som sa s pani učiteľkou a viem, že aj v škole slúžis Bohu a pomáhaš, kde treba. Rozhodne si Božou služobníčkou.“

Vylúšti tajničku!

Tajničku pre vás pripravila Vlasta Šalingová.
Čo o sebe povedal Pán Ježiš? Dozvieš sa to,
keď správne vyplníš tajničku.

člen armády

Eden

časť tváre

divadelný záves

prístroj, ktorý ukazuje smer

Ježiš je Boží ___

opak slova staré

opak noci

opak tmy

nehovorí pravdu

stačí

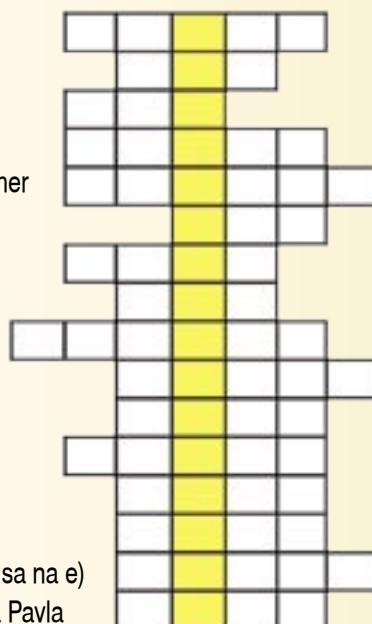
najsilnejší cit

voňavá časť rastliny

kanón

úsek, časť cesty (začína sa na e)

pôvodné meno apoštola Pavla

Milí kamaráti, prajem vám krásne slnečné prázdniny!
Nezabudnite však, že aj počas voľných dní môžete slúžiť iným, a tým aj Pánu Bohu.
Tešíme sa na vás opäť po prázdninách!

Teta Mirka

**Nezabúdaj
na pravidelné
čítanie
Biblie!**

Bludisko

Ukáž vtáčikovi cestu k dážďovke.

